76 JAARGANG No. 100129 DINSDAG JUNI 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 28-29 Telefoon: Redactie: 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399

GEEN KANS OP COMPROMIS

HET gaat volstrekt niet goed in Génève. Werd aanvankelijk nog gehoopt, dat het overleg in hogere luchtlagen — namelijk op de reis terug van Washington naar de conferentiestad — het ijs aan beide zijden zou doen breken, de berichten der laatste dagen spreken wel andere taal. De partijen zijn niet tot een vergelijk kunnen komen en dat moet voor het grootste deel worden toegeschreven aan abnormale halsstarrigheid. Misschien wel van beide kanten, wie zal het zeggen.

Een voorstel van Gromyko om het gehele komplex van vraagstukken rondom Duitsland in stukjes te hakken en dan te trachten al die fragmenten tot een oplossing te brengen werd door de Amerikaanse minister Herter zonder meer van de hand gewezen, waarna zijn ambtgenoten van Engeland en Frankrijk aarzelend volgden. Zij wilden het vraagstuk als totaliteit opgelost zien en geen onderdelen daarvan bespreken. Het is intussen bekend geworden, dat Selwyn Lloyd neiging tot wat meer soepelheid toonde en herinnerde aan afspraken, die in Moskou zouden zijn gemaakt tussen MacMillan en Chroesjtsjef: indien men het over het geheel nog niet eens zou worden, dan eerst de kwestie-Berlijn oplossen.

Vanuit dat punt zou dan verder kunnen worden geredeneerd. Doch, zoals gezegd, minister Herter van de Verenigde Staten wil daarvan niets weten en houdt zich prompt aan de door president Eisenhower aan hem gegeven instruktie.

Zo nu en dan gelijkt het er veel op, dat de aan de besprekingen deelnemende ministers zich in alle bochten willen dringen om toch vooral maar iets te winnen. De officiële bijeenkomsten zijn als regel zo kort mogelijk en verder zoekt men elkaar op tijdens de maaltijden, in de naaste omgeving van het Palais des Nations — in elk geval buiten de vergaderzaal. Men schudt wel eens de adviseurs van zich af om te trachten onder vier ogen met een collega te praten en het verhaal gaat, dat Herter zelfs heeft geprobeerd met Gromyko een gesprekje te voeren, zonder de hulp van een tolk.

Geen der vier ministers schijnt met lege handen Génève te willen verlaten, en vandaar dat zij het zoeken in apartjes om de officiële sfeer te verbreken. De westelijken vergeten daarbij vaak, dat hun collega Gromyko maar een onaanzienlijk schakeltje in de Kremlin-keten is; hij moet elk woord en elk gebaar terdege overwegen, omdat hem steeds vele communisten volgen en nauwkeurig alles aan de baas rapporteren.

Tijdens zijn laatste grote redevoering in Tirana heeft Chroesjtsjef medegedeeld, dat de laatste westerse voorstellen volkomen onaanvaardbaar zijn en alles missen wat de Sovjets naar een kompromis zou kunnen voeren. Wederom heeft de Russische eerste minister gezinspeeld op een afzonderlijk vredesverdrag met de Oostduitsers; in Washington en Parijs gelooft men stellig, dat hij het nu gaat doen ook. Chroesjtsjef heeft de laatste maanden vele politieke nederlagen moeten inkasseren en zint thans op manieren om weer wat winstpunten te maken; daarom ging hij naar Albanië, waar hij voor het wereldforum een gunstig spreekgestoelte kon doen plaatsen om zijn meningen te verkondigen. In het midden-oosten gaat het de communisten allesbehalve naar den vleze en nu daarboven ook nog een nieuw Balkan-pakt dreigt, zal premier Chroesjtsjef weer eens moeten uitpakken tegen het westen, dat middels het Nato-kanaal voor voldoende militaire versterkingen kan zorgen in de door Chroesjtsjef gehekelde landen, waaronder in de eerste plaats Griekenland en Turkije.

Al met al zijn er voldoende redenen om in Génève een minder prettige sfeer te verwachten. Het is moeilijk te zeggen wat er nu moet gebeuren; een opschorten van de besprekingen, zogenaamd om de ministers in de gelegenheid te stellen met hun regeringen opnieuw overleg te plegen, zou weinig effekt hebben, daar aan de beginselen weinig zal kunnen worden veranderd. Een beëindigen van de conferentie zal in het huidige stadium onmogelijk de weg vrij hebben gemaakt voor een topconferentie, daar in feite niets werd bereikt in al die uren en dagen, dat de ministers met elkaar hebben gesproken. De enige mogelijkheid om uit de impasse te geraken is hierin gelegen, dat de vier ministers nogmaals duidelijk en bondig stellen wat ze willen en daarna proberen elkaar op onderdelen tegemoet te komen. Dat zou tenminste iets zijn. Zoals het nu gaat komt er niets uit de bus.

Huwelijk van Prins Albert zal in BELGIE gesloten worden

Verzoenend gebaar van Paus Joannes lost Koningskwestie op

Brussel. — Het huwelijk, zowel kerkelijk als burgerlijk van prins Albert van België en de Italiaanse prinses Paola Ruffo di Calabria, zal — blijkens een vanmorgen in Brussel uitgegeven officieel communiqué — in Brussel voltrokken worden en dus niet, zoals aanvankelijk de wens van het bruidspaar was, in Rome. Dit bericht heeft in Vatikaanstad grote verrassing verwekt. Niets had een dergelijke beslissing doen vermoeden. temeer daar uit mededeling van kardinaal Van Roey de gevolgtrekking werd gemaakt, dat het huwelijk zeker in Rome zou plaats vinden. De autoriteiten in Vatikaanstad wensen geen enkel kommentaar op deze beslissing te geven.

In het officiële communiqué van de Belgische regering wordt gezegd, dat Paus Johannes, verlangend dat het gehele Belgische volk zich om de troon van zijn vorst zal scharen, het beter heeft geacht, dat het gehele huwelijks-ceremonieel zich in Brussel zou voltrekken.

In politieke kringen in België heeft dit onverwachte besluit eveneens de grootste verrassing verwekt, maar tevens ontspanning. De socialistische vragen, die vandaag in de volksvertegenwoordiging ter sprake zouden komen, verliezen thans alle grond.

Het is dank zij de welwillende wijsheid van de Paus, dat een groot probleem zonder meer tot oplossing is gebracht — zo zeide men in politieke kringen in Brussel vanmorgen.

Deze oplossing alsmede het feit, dat koning Leopold met zijn gezin het paleis te Laeken zullen verlaten, maakt een eind aan wat een krisis rondom de troon leek.

Inmiddels heeft koning Boudewijn vanmorgen voor het eerst in de geschiedenis van het land als regerend vorst een persconferentie gehouden. Vriendelijk glimlachend, met een glas champagne in de hand, ontving de koning een groot aantal journalisten, die hem vragen kwamen stellen over zijn ervaringen in de Verenigde Staten.

Hij vertelde over zijn kontakt met Amerikaanse journalisten en merkte op, dat de Amerikanen meesters zijn in de kunst van public relations.

Hij merkte op, dat het grote zelfvertrouwen van de Amerikaanse militaire autoriteiten, die hij ontmoette, indruk op hem had gemaakt.

Gedurende ruim drie kwartier beantwoordde de vorst tal van vragen, die hem wrden gesteld, op een uiterst openhartige en beminnelijke wijze..

Aan het slot van de persconferentie zeide koning Boudewijn het kontakt met de pers zeer op prijs te stellen. „Misschien zouden tal van misvattingen niet hebben bestaan, als wij elkaar beter zouden kennen", zo besloot de vorst der Belgen.

Deze beslissing omtrent de Huwelijksinzegening is zo onverwacht gekomen dat niemand haar verwacht had. Wij ontvingen juist een verslag van onze Brusselse correspondent waarin deze de geruchten omtrent een huwelijk in Brussel logenstrafte n.a.v. een verklaring van de Kardinaar van Roey. Voor de volledigheid nemen we dit verslag toch op in onze editie van vandaag.

Het testament van John Foster Dulles

Het testament van de overleden oud-minister Dulles, dat donderdag j.l. ter verificatie is gedeponeerd, bevat volgens Reuter legaten tot een toaal bedrag van 238.000 dollars. 100.000 dollars werden vermaakt aan zijn zoon John Watson Foster Dulles in Mexico en 10.000 dollars aan zijn dochter, mevrouw Lillias Dulles Henshaw, in New York. Zijn zoon Avery Dulles, die Jezuiet is, krijgt 5.000 dollars. In een toelichting op dit legaat werd gezegd, dat niet wegens gebrek aan liefde of vertrouwen jegens deze zoon geen groter bedrag aan hem werd vermaakt, maar omdat de speciale omstandigheden in zijn geval verdere bedragen onjuist en niet nodig deden schijnen.

De rest van het bezit gaat grotendeels naar mevrouw Dulles. Enkele wetenschappelijke instellingen, waaronder de Princeton University, krijgen 10.000 dollars. De persoonlijke documenten van de overledene gaan eveneens naar Princeton.

Het stoffelijk overschot van John Foster Dulles, in leven minister van buitenlandse zaken van Amerika wordt uit de cathedraal van Washington gedragen na ar zijn laatste rustplaats. Duizenden waren van dit gebeuren getuige. (Foto U.S.I.S.)

DE CONFERENTIE TE GENEVE

Op besloten zitting GEEN beschuldigingen geuit

Geneve — De ministers van buitenlandse zaken der „Grote Vier" hebben maandag hun besprekingen in de villa van Gromiko in besloten kring voortgezet. De beraadslagingen hebben bijna twee en een half uur geduurd.

De Sowjet-woordvoerder verklaarde in antwoord op vragen van journalisten dat de bijeenkomst van maandag „nuttig" was geweest, waaraan hij toevoegde: „In de komende dagen zult U horen waarom". Hij zei ook dat de ministers hadden besloten niets mede te delen over hetgeen maandag is besproken.

De Sowjet-woordvoerder zei voorts dat de vier afgevaardigingen dinsdagmiddag persconferenties zullen houden en dat er dinsdagavond een korte uiteenzetting voor de verslaggevers zal zijn.

Van Westerse zijde wordt vernomen dat de Westerse mogendheden maandag opnieuw hebben verklaard op welke punten zij geen consessies kunnen doen met betrekking tot Berlijn. Hieraan werd toegevoegd dat er maandag geen vorderingen werden gemaakt. Er was in hoofdzaak gesproken over het bereiken van een voorlopige regeling van het Berlijnse vraagstuk.

Gemeld wordt dat de Westerse ministers Gromiko's mening hebben gepeild en dat zij op sommige punten ophelderingen van hem hebben gekregen.

De bijeenkomst van maandag werd gekenmerkt door een goede geest. Er werden geen wederzijdse beschuldigingen geuit.

Engeland steunt vluchtelingen

Londen. — Engeland zal ter gelegenheid van het wereldvluchtelingenjaar dat maandag is begonnen, 100.000 pd st. voor hulp aan de vluchtelingen bijgedragen. Dit heeft premier MacMillan tijdens een plechtigheid ter opening van het jaar te Londen meegedeeld. De bevolking werd verzocht haar steentje bij te dragen.

Irak zegt overeenkomst op met V.S.

Washington. — Het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken heeft medegedeeld dat Irak een overeenkomst tot militaire hulpverlening, die het in 1954 met de Verenigde Staten had gesloten, heeft opgezegd.

Hieraan werd toegevoegd dat Amerika sinds de revolutie van medio 1957, waarbij koning Feisal werd vermoord en Kassem c.s. de macht aan zich trokken, geen militaire uitrusting meer naar Irak heeft gezonden.

Banditisme in Colombia kost weer slachtoffers

Bogota, Columbia. — In het Noordwesten van Columbia hebben bandieten, die zich in militaire uniformen hadden gestoken, een autobus overvallen. Van de passagiers werden er 14 gedood en vier gewond. Slechts een inzittende bleef onverlet.

Bij een andere overval, nabij de stad Marquitia werden zes mensen gedood en te Armero zes. Hier konden acht der overvallers worden gevat.

De Columbiaanse regering heeft thans aangekondigd, dat zij speciale maatregelen zal treffen ter bestrijding van de golf van banditisme, waartegen men sedert enige jaren in Colombia heeft te kampen.

Revolutie tegen bewind van President SOMOZA in NICARAGUA?

New York. — Dr Enrique Lacayo Farfan, leider van de Nicaraguaanse ballingen, heeft maandagavond volgens een New Yorks radiostation te San José in Costa Rica verklaard, dat in Nicaragua een revolutie tegen het regime van president Luis Somoza is begonnen en dat op verscheidene fronten in het land gevechten waren uitgebroken.

Een verslaggever van het radiostation, die telefonisch met president Somoza sprak, zeide, dat de nationale garde van Nicaragua volgens de president 25 leden van een opstandelingengroep, die met een vliegtuig uit Costa Rica was gekomen, had omsingeld. Zondag was een groep van 28 opstandelingen per vliegtuig geland. De president, die verwachtte, dat beide groepen binnen 24 uur zouden zijn vernietigd, zeide, dat de militaire aktie tot deze beide beperkt was gebleven.

De „New York Times" verneemt uit San José, dat de Costarikaanse regering maandag de nationale luchtvaartmaatschappij onder toezicht heeft gesteld, nadat zij vernomen had, dat deze maatschappij uitgeweken revolutionairen uit Nicaragua naar dat land terugvloog.

Ook het vervoer te land en te water wordt streng gekontroleerd. In de hoofdstad van Nicaragua is volgens het Amerikaanse blad een tegen de regering gerichte algemene staking uitgebroken.

In september wereldconferentie over Douanetarieven

Geneve. — Onlangs hebben de verdragsluitende partijen van de algemene overeenkomst voor tarieven en handel (G.A.T.T.) hun veertiende zitting beëindigd. In die bijeenkomst zijn belangrijke vorderingen gemaakt voor de vrijmaking van de wereldhandel. Er zijn regelingen getroffen om in september 1960 een wereldconferentie te doen houden, welke ten doel heeft tot verlaging van de douanetarieven te komen.

Ook zijn plannen uitgewerkt om het vraagstuk van het landbouwprotectionisme tot oplossing te brengen. Verder werden met Frankrijk, Nieuw-Zeeland, de unie van Zuid-Afrika en het Verenigde Koninkrijk besprekingen gevoerd over de invoerbeperkingen, welke deze landen hebben ingesteld om hun betalingsbalans in evenwicht te houden.

Voorlopige toetreding van Israël werd goedgekeurd. De definitieve toelating zal kunnen geschieden nadat de noodzakelijke onderhandelingen onder de tariefconferentie van 1960/61 zullen zijn gevoerd. Ook werd Joegoslavië als geassocieerd lid toegelaten. Nog voor de aanvang van de volgende zitting zal men het verzoek van Polen tot nauwere deelneming aan de werkzaamheden van de verdragsluitende partijen bestuderen.

West-Duitsland zal op een niet nader genoemd aantal goederen de invoerbeperkingen verzachten.

Ongeveer 700 doden in één week in Algerije

Algiers. — Uit de nieuwe begroting voor Algerië blijkt dat vijf miljard franks zullen worden beschikbaar gesteld voor het bouwen van dorpen en de aankoop van grond voor Mohammedanen die door het militair gezag naar andere plaatsen zijn overgebracht.

Dit bedrag wordt verkregen uit de verhoging van de benzineprijs met vijftien procent. De begroting bevat een eindbedrag van 170 miljard frank voor negen maanden. De belasting opbrengst is aanzienlijk vermeerderd hetgeen te danken is aan de verhoging van de welvaart.

Franse strijdkrachten in Algerië hebben in de week van 25 tot 31 mei 1017 opstandelingen buiten gevecht gesteld, van wie 386 gevangen werden gemaakt. Er werden 59 fransen gedood.

Volgens het Franse opperbevel is de laatste week op een week in februari na — toen 1100 opstandelingen uitgeschakeld werden — tot nog toe de roerigste week van het jaar geweest. Men wees voorts op het stijgend percentage van de gevangenen onder de buiten gevecht gestelden: Was dit in het eerste kwartaal van 1958 nog 19 procent, thans is een percentage van 30 bereikt. Daaruit zou ook een verminderde vechtlust en geoefendheid van de opstandelingen blijken.

Indonesië aan de Rand van een crisis

Djakarta. — Het voorstel van president Soekarno om terug te keren tot de revolutionaire grondwet van 1945, heeft bij een tweede geheime stemming in de grondwetgevende vergadering, evenmin als zaterdag bij de eerste stemming, de vereiste twee-derde meerderheid behaald. De stemmenverhouding was 264 voor en 204 tegen het plan. Zaterdag was de verhouding 369 tegen 199 stemmen.

De regering zal zich tegenover een crisis geplaatst zien indien de laatste stemming, naar verwachting woensdag, hetzelfde resultaat oplevert.

Premier Djuanda waarschuwde in antwoord op het debat, dat zich in Indonesië wellicht gelijksoortige gebeurtenissen als in de naburige landen kunnen voordoen indien de vergadering het voorstel van de president niet goedkeurt. Leden van de vergadering zagen hierin een verwijzing naar het overnemen van de macht door het leger in Pakistan, Thailand en Birma.

In antwoord hierop verklaarde de voorzitter van de Nahdatul Ulama, Chasbullah, dat de Mohammedanen niet zullen terugschrikken voor de gevolgen van de verwerping van het regeringsvoorstel, met inbegrip van de mogelijkheid van een militaire junta.

(Vervolg naar pag. 6)

CUBAANSE BELASTINGHERVORMING GEPUBLICEERD

Dit jaar nog geen HERVERDELING der SUIKERGRONDEN

Havanna — Gisteren is een voorstel tot hervorming van het belastingsysteem gepubliceerd, waarbij de meer dan 120 soorten belasting van het ogenblik zouden worden teruggebracht tot 20. De bedoeling van het voorsted is het vergemakkelijken van de taak der belastingdienst.

Volgens het wetsontwerp zullen de diverse belastingen op de suikerprodutie worden samengevoegd tot een enkele belasting van 5 procent op geproduceerde suiker.

Inkomen uit dividend van buitenlandse maatschappijen wordt belast met 25 procent terwijl een belasting van 10 procent zou worden geheven op repatriering van winsten, gemaakt door in Cuba werkende takken van buitenlandse ondernemingen.

In het op 1 juli a.s. beginnende nieuwe begrotingsjaar zal op ingevoerde auto's een aanzienlijk hogere belasting betaald moeten worden.

Dit jaar nog geen herverdeling der suikervelden .

De Cubaanse premier, Doctor Fidel Castro, heeft tijdens het weekeinde een eerder door de minister van arbeid, Garcia, afgelegde verklaring bevestigd, dat dit jaar nog geen suiker-velden zullen worden herverdeeld. De Cubaanse wet op de agrarische hervorming voorziet in dergelijke herverdelingen.

Het „Instituut voor de agrarische hervorming", dat is belast met de uitvoering van de wet, heeft de organisatorische voorbereidingen nog niet geheel voltooid. De wet is bovendien nog niet in het Cubaanse staatsblad gepubliceerd, zodat deze nog niet van kracht kan zijn.

Waarnemers menen dat er weinig kans bestaat dat er dit jaar nog iets gedaan zal worden aan het onteigenen van grote stukken land, die worden gebruikt voor het verbouwen van suiker, het fokken van vee of voor de verbouw can rijst, en waarbij produktie op grote schaal noodzakelijk is om efficiency te kunnen bereiken.

Een krijgsraad op Cuba heeft 34 mensen, onder wie twee ministers en hoge officieren van het regime van Batista, veroordeeld tot gevangenisstraffen varierend van 5 tot 25 jaar.

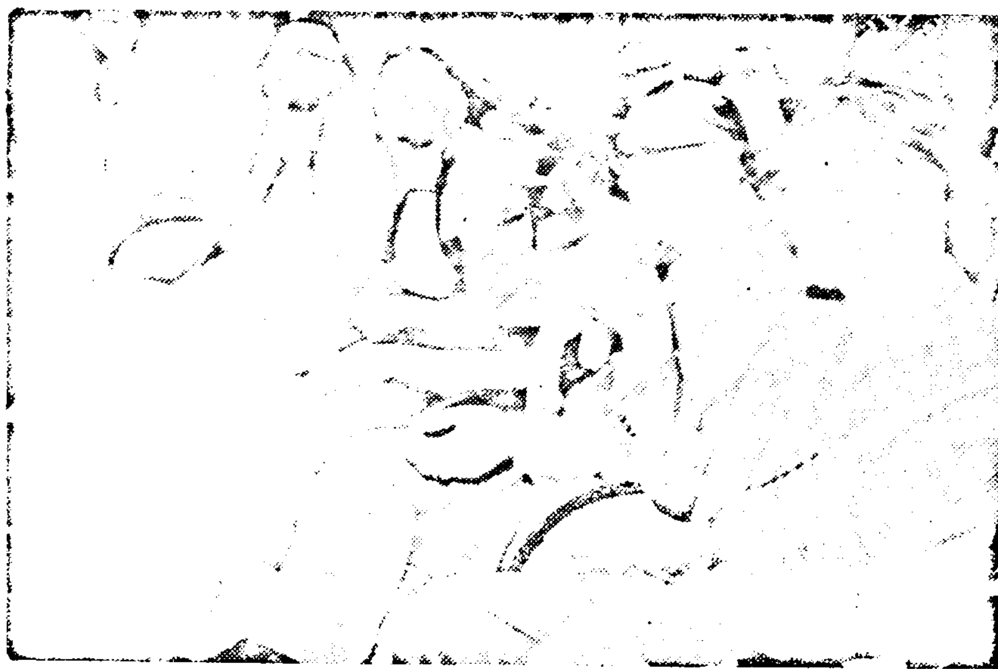
De raad berechtte in totaal 210 personen, van wie de meesten echter in ballingschap zijn gedaan. Zij worden verantwoordelijk gesteld voor een staatsgreep, die op 10 maart 1952 is gepleegd en waardoor president Prio ten val werd gebracht. Prio werd opgevolgd door Batista.

Op bovenstaande foto ziet u Able, een van de twee apen die verleden week een reisje met de raket gemaakt hebben. Op een persconfrentie lieten beiden blijken dat een tocht met een raket niet zo inspannend is als een onderhoud met de pers, vooral als dit onderhoud alleen maar bestaat uit het schieten van foto's. Na afloop waren beiden dan ook zeer vermoeid.

BOEKENWEEK OP CURACAO

Curacao en het boek hebben een vriendschappelijke betrekking

De voorzitter van het Comite Boekenweek 1959, Dr. Hans Hermans nodigde de aanwezigen uit het glas te heffen op het boek, aan welk verzoek gaarne voldaan werd door de aanwezigen. Op bovenstaande foto ziet men op de eerste rij o.a. wnd. Gouverneur, de hr. Chr. Winkel GAzn. Gezaghebber Gorsira, en de Nederlandse gasten Leo Uittenbogaard en Simon Carmigelt.

Verrijking aan schoonheid en cultuur

Willemstad. — Reeds voor half negen vulde zich de zaal van Club Curaçao aan het Julianaplein zich met een select gezelschap om getuige te zijn van de weder-opvatting van een oude traditie; de boekenweek Het was een verheugend verschijnsel dat de belangstelling voor dit gebeuren zo groot was en het houdt een belofte in voor het welslagen van deze week. Het zou ons te ver voeren al de prominente gasten te vermelden, we beperken ons daarom tot het opmerken dat o.a. aanwezig waren de Waarnemend Gouverneur, Z. Exc. Chr. Winkel GAzn, de Gezaghebber van Curaçao, de heer Gorsira en ook de beide Nederlandse gasten Simon Carmiggelt en Leo Uittenbogaard.

Na de aankomst van de Wnd. Gouverneur nam de Voorzitter van het Comité Boekenweek 1959, Dr. Hans Hermans het woord. Spreker merkte in zijn betoog op dat het begrip Boekweek toch wel iets anders inhoudt dan bijv. een Bierweek (als die ooit gehouden zou worden).

In dit laatste geval zal alleen de handel er voordeel van hebben, die week zou ten doel hebben de omzet te vergroten, bij een Boekenweek ligt dit anders. De Heer Hermans merkte op dat een boekenzaak geen goudmijn is en dat een Boekenweek ook niet tot bedoeling heeft er een goudmijn van te maken, maar wel moet er van een verrijking sprake zijn, doch die verrijking komt dan niet aan de handel (de boekhandels) ten goede, maar aan de kopers, omdat een boek verrijkt, het boek verrijkt de mens aan schoonheid, aan cultuur.

Het was voor de Voorzitter van het Comité een groot genoegen geweest dat het plan zoveel sympathie ontvangen had bij de K.L.M., het Comité ter bevordering van de Wetenschap op de Ned. Ant., het Alg. Ned. Verbond en bij de boekhandels.

Spreker merkte op dat dit niet de eerste keer was dat men een boekenweek organiseert op Curaçao en dat als het ware nu een oude draad weer wordt opgenomen. Ofschoon zoals bij ieder mensenwerk ook hier fouten gemaakt zijn, hoopt spreker toch dat met deze boekenweek een oude traditie hersteld zou kunnen worden. Het Comité staat open voor opbouwende critiek, aldus de Heer Hans Hermans. Hierna verzocht de Hr. Hermans de Waarnemend Gouverneur de Boekenweek te openen.

Zijne Excellentie merkte op dat hij deze uitnodiging gaarne aanvaard had omdat Curaçao en het boek iets gemeen hebben. Het is immers een feit dat hier op ons eiland boeken gedrukt werden voor geheel Zuid Amerika. Doch dat is niet de enige band die er bestond tussen beiden, want niet alleen werden de boeken alhier gedrukt, men las hier ook boeken en men doet dat goddank nog steeds. Ondanks drukke werkzaamheden maakte men tijd vrij voor het boek. Waar boeken zijn, zijn er ook vrienden. Boeken zijn immers echte vrienden die ons meenemen naar andere landen, die ons verstrooien met gezonde ontspanning, die ons vertellen over vroegere tijden en zij schenken ons dikwijls een hartelijke lach! Boeken zijn vrienden die ons dichter kunnen brengen bij onze Schepper.

In onze stille uren zijn zij als ware vrienden bij ons en wie kan zeggen dat hij zulke vrienden niet nodig heeft, aldus de Wnd. Gouverneur.

Het verheugde Zijne Excellentie dat de oude traditie weer opgevat werd en wel op een wijze die veel belooft voor het welslagen.

Dit welslagen, aldus spreker, niet zozeer wat betreft de evenementen die ons in het vooruitzicht gesteld zijn, maar door het feit dat onze aandacht gevestigd wordt op ons aller vriend: HET BOEK.

Hierna verklaarde de Wnd. Gouverneur de boekenweek voor geopend.

De Hr. Hermans kondigde dan een gast aan die hoewel niet in persoon aanwezig in de geest toch aanwezig wilde zijn bij de opening van de boekenweek, de hr. Chr. Leeflang. voorzitter van de Ned. Ver. tot Behartiging van de Belangen van de Boekhandel.

Door middel van een bandopname klonk dan de stem van de Hr. Leeflang, die eveneens zijn vreugde uitte over deze Boekenweek. Hij merkte op dat het belang van een boekenweek niet licht onderschat moet worden, aangezien de plaats die hij kan innemen zeer biezonder kan zijn.

Spreker merkte vervolgens op: .....Ik kan U verzekeren dat in Nederland niets wordt nagelaten om Uw Boekenweek te steunen. Wij volgen de ontwikkeling van het Antilliaanse boek en vooral de prestaties van enkele jongere Curaçaose letterkundigen met belangstelling en grote waardering. Dat U zulke letterkundigen in Uw midden hebt, maakt Uw Boekenweek ook tot een werkelijk Curaçaose Boekenweek, hetgeen zowel blijkt uit de samenstelling van Uw Comité als uit Uw feestelijk en groots opgezet programma".

Hierna bracht spreker een groet over vanuit Nederland, waarna de Hr. Hermans de volgende spreker inleidde, Drs. M. J. Heitzman, leraar van het Peter Stuyvesantcollege, die een inleiding hield over de schrijvers van wier werk een tentoonstelling is ingericht in Club Curaçao.

Op een zeer prettige rustige manier leidde spreker ons in de letterkunde van Nederland.

Op de tentoonstelling, aan de hand van welke spreker zijn inleiding hield ziet men manuscripten en foto's van de volgende Nederlandse auteurs: Willem Bilderdijk, Isaac da Costa, Marcellus Emants, Willem Kloos, Louis Couperus, Henriette Roland Holst van der Schalk, Pieter Cornelis Boutens, Top Naeff, Jan Slauerhoff en Hendrik Marsman.

Het gezelschap dat hier bijeen gegroepeerd is, is wel van zeer uiteenlopend karakter maar geeft ons toch een inzicht in het Nederlandse letterkunde der laatste eeuwen. Spreker belichtte in het kort op een duidelijke wijze ieder schrijver en ging daarbij critisch te werk.

Een figuur als Bilderdijk vormt wel een zeer grote tegenstelling met Boutens. Bilderdijk zegt ons niet zoveel meer. Biezondere waardering had spreker voor Louis Couperus; wiens ouvre op zo'n hoog peil staat en die ons heden ten dage nog steeds wat te zeggen heeft. De beschrijving van zijn figuren zijn uiterst precies.

In Henriette Roland Holst van der Schalk treft ons de vrouw die strijdster is voor de arbeiders en zoekt naar de waarde van het bestaan. Aanvankelijk Socialistisch kon haar dat niet voldoen omdat in het socialistische kamp strijd ontbrandde tussen de verschillende groepen Hoewel zij niet volledig in staat geweest is die strijd en dat zoeken te „verklanken", kan haar werk ons toch ontroeren. Haar verzen zijn echter meer proza is versvorm.

Kloos was te vol van zijn eigen dan dat hij ons werkelijk kan ontroeren. Hij heeft enkele mooie verzen geschreven, maar daar staan talloze verzen tegenover die ons niet aanspreken. Kloos heeft zich ook op Jaques Perk „gegooid", die zo jong gestorven is, maar spreker vroeg zich af of dit zo vroege afsterven niet een winst geweest is voor het werk der jonge dichters die anders te zeer onder de invloed zou zijn gekomen van Kloos, voor wie hij zo'n bewondering had.

Boutens treft ons meer als een mystieke schrijver, die in zijn Beatrijs dit prachtige gedicht gestyleerd heeft. De boeken van Top Naeff worden nu nog veel gelezen en evenals bij Couperus is het opmerkelijk dat ook zij in haar korte verhalen dikwijls het beste is, hoewel haar romans meer gelezen worden door het grote publiek.

De auteurs Slauerhoff en Marsman spreken ons nog aan en de inleider vroeg zich af of dit kom door de korte tijd die hem nog van ons scheidt of dat het niet veel meer is hun harde eerlijkheid.

Aan het einde bood spreker zijn excuses aan voor het feit dat hij deze sprekers zo in het kort behandeld had.

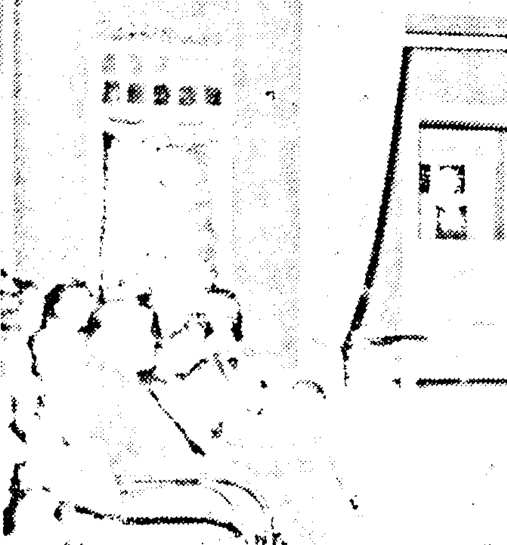
Het was de wens van de spreker dat zijn inleiding tot resultaat zou hebben dat men in de toekomst een boek er hand zou nemen dat men graag al eerder had willen lezen, maar waar men nog niet toe gekomen was.

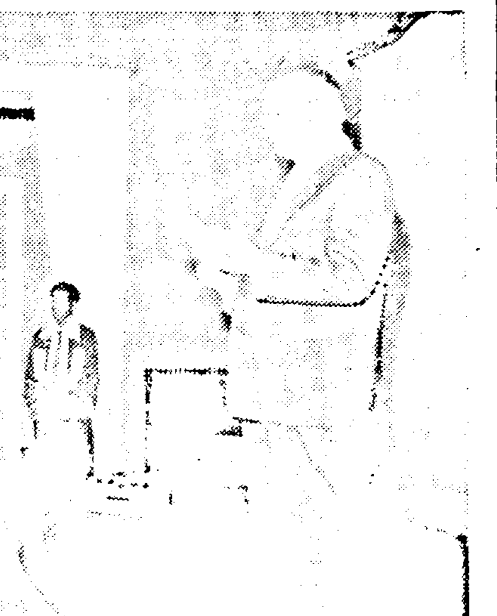
Na dank aan de Hr. Heitzman gebracht te hebben, was het woord aan de jeugd, leerlingen van de Middelbare scholen, die enkele verzen zouden voordragen van verschillende der besproken auters. Het deed ons genoegen dat hierbij enkele Antilliaanse jongeren de kans kregen en het zeer goed deden. Het was opvallend hoe o.i. de meisjes het iets beter deden dan de jongens, maar in beide gevallen werd met grote overgave voorgedragen. Biezondere waardering hadden we voor de voordracht uit Luis Couperus. Het lijkt ons echter beter te volstaan met het vermelden van de namen van deze jongeren. Het waren M. Sami, A. Horfers, C. Fränkel, L. Wilmer, J. Schlag en K. Kramer.

Zoals reeds gezegd is er een kleine tentoonstelling ingericht in de zaal van Club Curaçao, waarop manuscripten en foto's van verschillende schrijvers zijn tentoongesteld. Het tentoongestelde materiaal is geschonken door het Nederlands Letterkundig Museum in Den Haag, en zal op de Antillen blijven.

Er is een greep gedaan uit de vele schrijvers en het tentoongestelde is zeer interessant. De krachtige hand waarmee Henriette Roland Holst van Schalk schreef valt o.a. op. Een prachtige foto toont haar op een arbeidersbijeenkomst. De zeer hoofse brieven van Kloos zijn ook prachtig. Werkelijk, het rustig bekijken van dit materiaal zal de bezoeker iets dichter voeren tot de schrijver, omdat het zo persoonlijk is. We kunnen dan ook een bezoek zeer aanbevelen.

De boekenweek is begonnen en vanavond zal dan de eerste Culturele Avond gehouden worden, waarop o.a. Elis Juliana zal optreden in declamaties van eigen gedichten en van Nederlandse dichters. Daarnaast kan men dan ook luisteren naar de gasten, Simon Carmiggelt en Leo Uittenbogaard.

Waarnemend gouverneur Chr. Winkel GAzn opende de boekenweek met een kort woord waarin hij de biezondere betrekking tussen Curaçao en het boek belichtte.

LEZERS LUCHTEN HUN HART

SCHOOLGELD TERUGHALEN . . .

Geachte Redactie

Met alle respect voor de Heer Frank Martinus in zijn artikel over Volendam, moet er toch iets van mijn hart.

Namelijk waar hij schrijft: „Op de terugweg werden wij bezig gehouden door een Hoofdonderwijzer die accordeon speelde'.

En dan verder, „Neen hij wist niet veel van de Antillen af".

Is Curaçao de hoofdstad van Paramaribo, of andersom.

Mijne Heren, of deze Hoofdonderwijzer moet terug naar de kweekschool, of deze persoon is geen Hoofdonderwijzer, omdat 't eerste wat wij op school krijgen te leren zijn de Werelddelen met de landen en de Hoofdsteden en niet te vergeten de A.B.C. eilanden Aruba, Bonaire en Curaçao.

Met alle lof voor de reclame over Volendam en Marken van de Heer Frank Martinus wil ik eindigen

Met de meeste
Hoogachting
A. A. Wibier.

Beurs van New York Verandering van aandelen

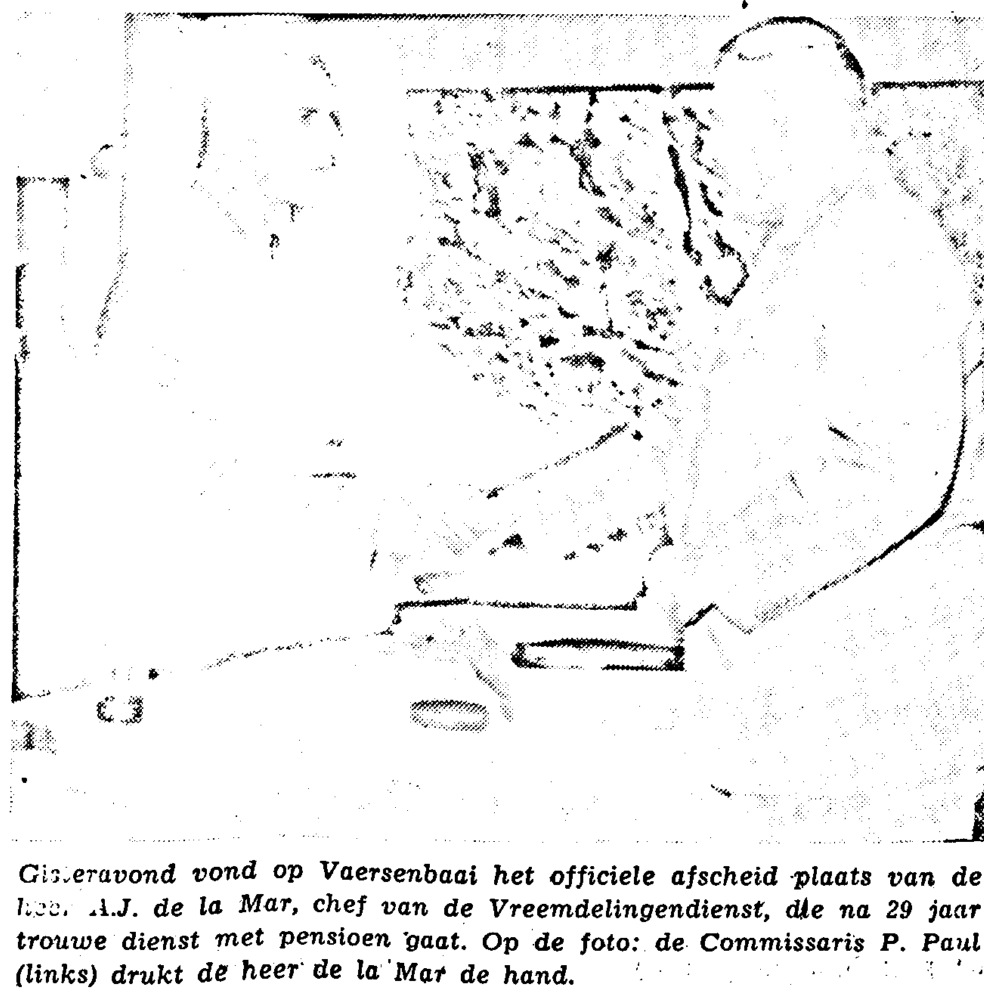
New Pork. — Met ingang van 1 juni zijn vier fondsen, die op het ogenblik worden gebruikt voor de berekening van het industriele gemiddelde door Dow Jones, door andere aandelen vervangen, terwijl het oude aandeel American telephone and telegraph company is vervangen door het, na de splitsing van 3 op 1, uitgegeven nieuwe aandeel. American telephone is ook in het industriele gemiddelde verwerkt, in verband met haar eigendom van de Western Electric company.

Het doel van de vervanging van vier der fondsen, die thans in het gemiddelde worden verwerkt, is om he taantal daarin vertegenwoordigde industrieen uit te breiden.

De maatschappijen van de vier nieuwe fondsen zetten bovendien jaarlijks meer om dan de oude.

American smelting and refining wordt vervangen door de Anaconda company, Corn products company door Swift and company, National steel door de aluminium company of America en National distellers and Chemical company door Owens-illinois glass.

Deze veranderingen maken een wijziging in de deler nodig die elke beursdag wordt gebruikt om het Dow Jones-industriele gemiddelde te berekenen, en tevens in de deler, die voor het samengestelde gemiddelde wordt gebruikt, dat 30 industriele fondsen, 20 spoorwegen en 15 openbare nutsbedrijven omvat. Deze wijzigingen zullen zijn gebaseerd op de New Rorkse slotnoteringen van vrijdag 29 mei.

Gisteravond vond op Vaersenbaai het officiele afscheid plaats van de heer A.J. de la Mar, chef van de Vreemdelingendienst, die na 29 jaar trouwe dienst met pensioen gaat. Op de foto: de Commissaris P. Paul (links) drukt de heer de la Mar de hand.

Jubilea bij de Shell Curacao N.V.

40 jaren: 16 juni: L. L. Koeiman.

35 jaren: 1 juni: P. O. Isabella; 8 juni: J. E. Petronia; 12 juni: E. M. Joseph en A. P. Paula; 19 juni: G. A. Thomasita.

30 jaren: 1 juni: R. R. Martes; 4 juni: L. V. Maduro; 8 juni: J. A. van Putten; 12 juni: G. E. Hodge; 15 juni: P. J. Scoop; 16 juni H. G. Lo Sioe Fon; 18 juni: J. W. Behr, J. F. J. Dap en J. L. Quinland; 19 juni: E. H. Roach; 23 juni: R. E. Nieveld; 29 juni: D. D. A. Concincion en A. E. Isselt.

25 jaren: 4 juni: A. J. v.d. Bos en S. Hamsma; 5 juni: T. A. A. Martina; 8 juni: A. C. Muntslag; 9 juni: C. A. Perret Gentil, 15 juni: L. H. Maria en A. J. C Bart; 25 juni: W. E. Römer.

ORLANE brengt Franse Charme

Willemstad — Frankrijk staat bekend in het oude werelddeel als het land van schoonheid en gratie. En die faam heeft de Franse jeugd ook verder ter wereld weten te vestigen. Want waar komt de rasechte „haute couture" vandaan, wie houdt zich het meest intensief bezig met de „haute coiffure"? Het is altijd Frankrijk. En ook op het gebied van de maquillage" of misschien duidelijker gezegd de make-up, voegt ze zich in de voorste rangen.

Momenteel kunt U bij de fa *Penha and Sons* een ontmoeting arrangereen met signorita Soraya Slim, een charmante Mexicaanse, die de schoonheidsproducten „Orlane" van het bekende instituut Jean d'Albert uit Parijs bij U introduceert, mocht U ze tenminste nog niet kennen.

Soraya Slim doet dit op een byzonder charmante manier. Zij heeft zelf een rotsvast vertrouwen in de producten van Orlane en ze meent het oprecht, wanneer ze in uitstekend Engels vertelt, dat deze de allerbesten zijn. Ze kan U dit ook zeggen in het Frans en Spaans, maar ze zal dit het duidelijkst doen, wanneer U in de stoel plaats neemt achter de tafel met kleine potjes en flesjes en zij U met haar vaardige vingers „bewerkt". Uw eerste impressie zal dan zijn, evenals de onze, dat alle Orlane producten zeer zacht zijn op de huid en dit klopt ook wel, wanneer U te weten komt, dat de meest verfijnde grondstoffen in deze cosmetische middelen zijn verwerkt.

De beroemde Crème à la Gelée Royale b.v. „Gelée Royale is in het kort gezegd het voedsel van de bijenkoningin. Elke larve, die dit toegediend krijgt in de bijen-kolonie wordt mooi en sterk, blijft vijf jaar in leven, terwijl de werkbijen slechts vijf jaar en veertig dagen op dit ondermaanse doorbrengen. Het is de uitscheiding van een bepaalde klier van de bij die echter na twaalf levensdagen opdroogt. Deze Gelée Royale nu heeft Orlane aangewend om de huidcellen van de vrouw weer nieuw leven in te blazen. Het bevat Proteine, Nitrogene, suiker in de vorm van Dectrose en Sucrose en bovendien nog phosphor. Allemaal dingen, die we best voor onze gezichthuid kunnen gebruiken.

Verder werd onze aandacht gevestigd op het preparaat „Princesse Patricia", een voedende crème, speciaal voor de cellen van een zeer droge huid.

Op deze zonnige eilanden, waar men vaak te intensief verbrand en daar dan 's avonds de pijnlijke gevolgen van moet ondervinden, komt de nieuwe uitvinding van Orlane, „Crème Astral Solaire", goed van pas. Brandwonden, of ze nu veroorzaakt zijn door de zon, fornuih of strijkijzer, verdwijnen na een behandeling met deze crème in zeer korte tijd. Preventief is ze niet. Dan kunt U beter Gelée Anti Solaire gebruiken.

Een bezoek aan Señorita Soraya Slim in de airconditioned afdeling van de fa Penha and Sons is zeker de moeite waard. Ze zal U graag over een uitgebreid advies geven welke Uw huid en de preparaten, welke U het beste kunt gebruiken. Want ze houdt van dit werk, dat ze nu al twaalf jaar doet.

De preparaten van Orlane, die in Europa worden vervaardigd, tenminste die, welke op de Nederlandse Antillen worden verkocht, beginnen steeds meer bekendheid te genieten. Waarschijnlijk zal dit komen door de goede resultaten. Probeert U ze in elk geval ook eens.

Nederlaag van Faubus

Orval Faubus, de gouverneur van Arkansas, heeft een zware nederlaag geleden in zijn strijd voor de rassenscheiding op de middelbare scholen van Little Rock. Een recente drastische maatregel van de gouverneur heeft bij de bevolking van de hoofdstad van Arkansas zo een heftige reactie teweeggebracht, dat men kan spreken van een verheugende kentering in de situatie. Little Rock is niet de Amerikaanse stad waar de ergste mistoestanden bestaan op het gebied van de „segregation". Er zijn in het Diepe Zuiden van de Verenigde Staten plaatsen waar de rassendiscriminatie veel ergere vormen heeft aangenomen. Maar Little Rock heeft indertijd de grootst mogelijke publiciteit gekregen door het verzet van Faubus tegen de federale regering in Washington. Little Rock is voor de hele wereld een symbool geworden van de scheiding van blank en zwart in het onderwijs in een deel van de V.S., en het heeft deze twijfelachtige eer te danken aan de gouverneur van Arkansas, die daarmee de hele Amerikaanse natie in opspraak gebracht heeft. In het buitenland weet men over het algemeen niet, dat de toestand in Little Rock allerminst representatief is voor die welke in het hele land bestaat.

De affaire Little Rock is uiteraard koren op de molen van de propaganda van Moskou, en de pers en de radio in de communistische landen hebben dan ook niet nagelaten het optreden van Faubus uit te buiten voor hun anti-Amerikaanse hetze. Maar de gouverneur heeft zich niets aangetrokken van de morele schade die hij zijn volk toebrengt door zijn reactionnaire houding en hij heeft zijn verwoede strijd tegen de integratie van het onderwijs onverminderd voortgezet. Enkele weken geleden is hij echter te ver gegaan, hetgeen hem noodlottig geworden is.

Faubus en diens handlangers in het bestuur van de middelbare scholen in Little Rock hebben op 5 mei het besluit genomen om niet minder dan 44 leraren te ontslaan. Het ging hier om decenten die zich tegen de maatregelen van de gouverneur hadden verzet, en die door Faubus bijgevolg als saboteurs werden beschouwd. De drie gematigde leden van het uit zes personen bestaande schoolbestuur weigerden hun toestemming te geven aan het ontslag, maar de anderen probeerden de zaak te forceren. De affaire trok intussen de aandacht van de bevolking van de stad, en door een aantal vooruitstrevende burgers werd een handtekeningenactie opgezet om de aanhangers van Faubus uit het schoolbestuur te verwijderen. Een door tienduizend bewoners van Little Rock ondertekende brief aan Faubus, noodzaakte de gouverneur speciale verkiezingen te doen houden voor een nieuw schoolbestuur, en bij deze verkiezingen, is inderdaad een nieuw schoolbestuur uit de bus gekomen waarin geen enkele voorstander meer zit van de theorieën van de gouverneur.

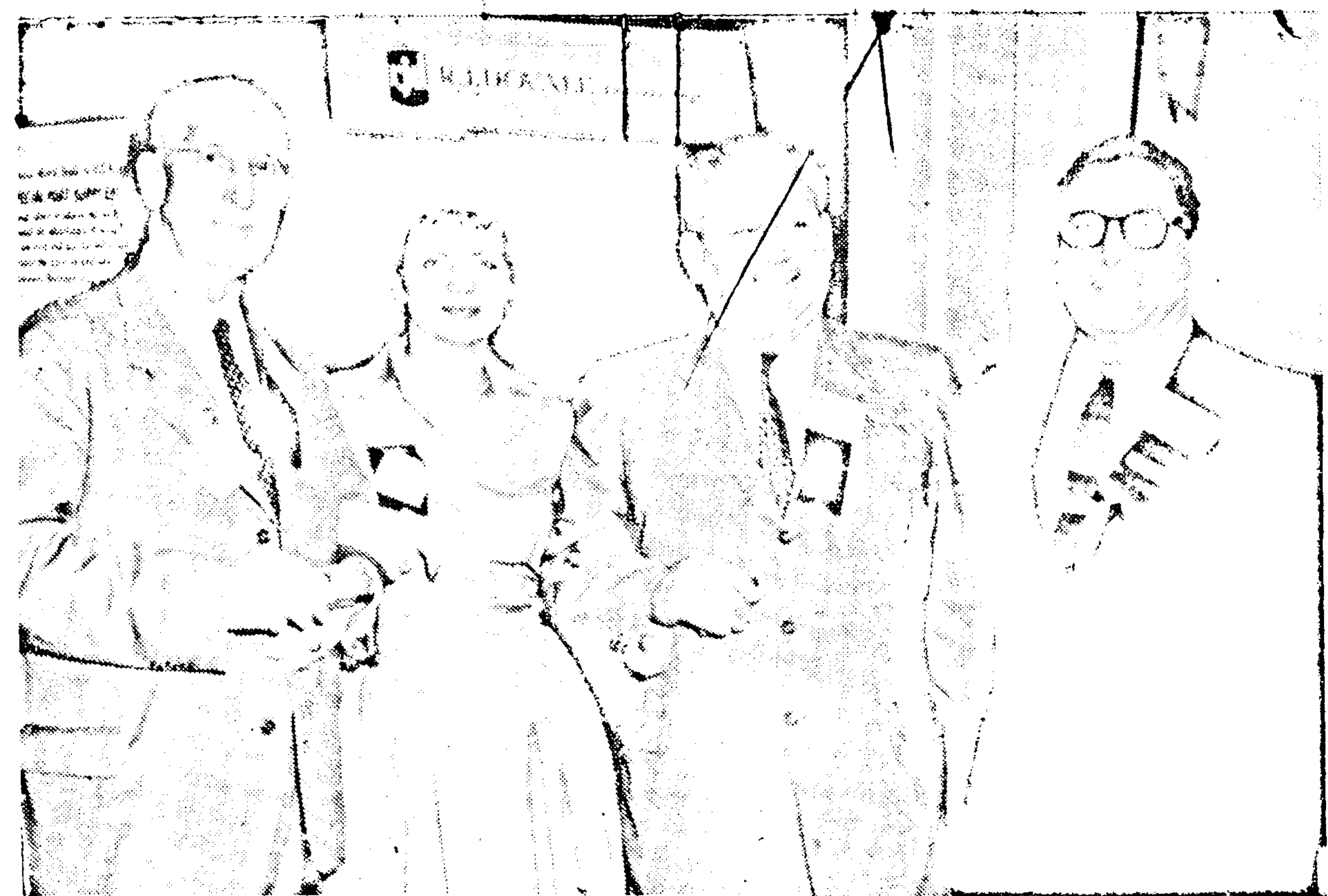
Sinds juni vorig jaar zijn de vier middelbare scholen van Little Rock — inclusief de Central High School waarover zo veel te doen geweest is — gesloten, omdat Faubus liever helemaal geen leerlingen toeliet, dan toe te stemmen in de toelating van blanke en zwarte leerlingen, zoals hem bij gerechtelijke uitspraak bevolen was. Drieduizend jongens en meisjes die de „high schools" bezochten, zijn bijna een jaar van onderwijs verstoken gebleven, voorzover zij niet elders op een school zijn toegelaten. Maar als in de herfst het nieuwe schooljaar begint, zal het nieuwe schoolbestuur van Little Rock ongetwijfeld besluiten de middelbare scholen weer open te stellen.

Deze nieuwe en gunstige ontwikkeling in de beruchte affaire Little Rock vestigt weer eens de aandacht op de geleidelijke opheffing van de rassenscheiding op de openbare scholen in Amerika in het algemeen. Deze maand is het vijf jaar geleden, dat het Amerikaanse Opperste Gerechtshof de „segregation" in het onderwijs ongrondwettig verklaarde. Amerika's hoogste rechters hebben op 17 mei 1954 een door hun voorgangers in 1896 gedane uitspraak vernietigd, volgens welke er gescheiden maar gelijke onderwijsinstellingen mochten bestaan voor blanke en zwarte kinderen. Nu werd bepaald dat de leuze „separate but equal een contradictio in terminis was. Waar gescheidenheid bestond kon van gelijkheid geen sprake zijn, zo stelde het Opperste Gerechtshof in 1954 vast.

De uitspraak van het hof heeft indertijd in de Verenigde Staten groot opzien gebaard, want de uitvoering van de bepaling betekende voor een groot deel van Amerika een ware sociale omwenteling. Het arrest had betrekking op niet minder dan 17 zuidelijke staten. In deze staten bestaan in totaal 8597 schooldistricten en van deze zijn er 5688 waar nooit rassenscheiding heeft bestaan. Van de resterende 2909 schooldistricten waar in 1954 nog wel gescheiden onderwijs bestond, hebben er intussen 1802 de integratie ingevoerd. De meeste van delaatst genoemde districten bevinden zich in de „Border States", waar naar verhouding minder negers wonen dan in de „Deep South".

Uit de hier genoemde cijfers blijkt, dat men op de goede weg is en dat de integratie in het Zuiden van de V.S. langzaam maar zeker veld. wint.

De „desgregation" is sneller verlopen dan de meest optimistische kenners van de mentaliteit van de zuidelijke blanken vijf jaar geleden hadden durven hopen. Maar het doel is nog lang niet bereikt, en er zullen nog heel wat jaren over heen gaan voor de bepaling van 17 mei 1954 in Amerika integraal wordt nageleefd.

Op het onlangs te New York gehouden Congres van de International Advertising Association werd de Afdeling Curaçao vertegenwoordigd door De heer R. J. Dovale, van Dovale Advertising. Op de foto: v.l.n.r. James Gilbert, vice-president van de International Advertising Association, mevrouw H. Dovale en de heren Vincent Tutching, president van de I.A.A. en vice-president van de bekende reclame-firma Mc Cann - Ericson en R. J. Dovale.

DE FEESTELIJKHEDEN TE TEL AVIV

Amsterdam vertegenwoordigd door wethouder mr. A. DE ROOS

De Israelische Jeugd maakt biezondere indruk

(Van onze Israelische correspondent)

Tel Aviv. — Ter gelegenheid van de viering van het vijftigjarig bestaan van Tel Aviv heeft de burgemeester van Tel Aviv de burgemeester van Amsterdam uitgenodigd zijn stad bij de plechtigheden te vertegenwoordigen.

Door het bezoek, dat de Sjah van Perzië Amsterdam gebracht heeft, was het de burgemeester niet mogelijk de uitnodiginng van zijn Tel Avivse collega te accepteren. In zijn plaats heeft de waarnemend burgemeester en wethouder van onderwijs, kunsten en wetenschappen, Mr A. de Roos, Amsterdam bij Tel Aviv's feestelijkheden vertegenwoordigd.

Tijdens een plechtige ontvangst door het gemeentebestuur van Tel Aviv heeft wethoudeer de Roos burgemeester Chaïm Levanon enige geschenken aangeboden, bij welke gelegenheid hij een rede uitsprak, waaruit wij het volgende aanhalen:

„Het is mij een voorrecht als vertegenwoordiger van de stad Amsterdam aanwezig te mogen zijn bij de herdenking van het vijftigjarig bestaan van Tel Aviv.

De eerste zestig families, die vijftig jaar geleden Tel Aviv stichtten hebben daarmee een daad verricht van vergaande consekwenties, zoals eveneens de Israeli's, die elf jaar geleden de Staat Israël stichtten mannen en vrouwen waren met een sterk gevoel voor de toekomst.

De stad Amsterdam — een stad die voor de tweede wereldoorlog vol was van de energie van het Joodse deel harer bevolking — zendt een boodschap van groeten, van respect en van bewondering aan de meest energieke stad van Israël.

De historie van Amsterdam is nauw verbonden met de historie van de Joden in de diaspora. Zij heeft altijd een veilige vluchthaven mogen zijn voor de Joden, die uit andere Europese landen verdreven waren en deze werden zozeer deel van het leven van de stad, alsof zij er een vaderland hadden gevonden. Hoe wenig zouden zij hebben kunnen bevroeden, dat er een tijd zou komen, dat een vertegenwoordiger van Amsterdam het nationale tehuis van alle Joden bezoeken zou teneinde de kracht en de energie van het Joodse volk in de nieuwe Staat Israel te eren.

Met diepe droefheid bedenken wij hoe het barbaarse nazisme tienduizenden slachtoffers maakte in Amsterdam. Met gebogen hoofd betuigen wij onze eerbiedige hulde aan de nagedachtenis van de bijna achtigduizend slachtoffers van Amsterdam.

De uiteindelijke overwinning echter heeft het tenslotte mogelijk gemaakt een politieke vorm te geven aan het eeuwenoude verlangen naar de vestiging van een nationaal tehuis voor alle Joden, verstrooid over de wereld.

De stad Amsterdam dankt de stad Tel Aviv voor de uitnodiging om zich bij de jubileums-plechtigheden te doen vertegenwoordigen. Het is mij een bijzondere eer om namens de stad Amsterdam de burgemeester van Tel Aviv een oude prent aan te bieden voorstellende de plechtige inwijding van de Portugees Israëlietische Synagoge in het jaar 1675. Daar de behartiging der culturele belangen tot mijn taken behoort, is het mij bovendien een genoegen U een serie foto's aan te bieden van de opening van het nieuwe gebouw van de Joodse Bijzondere School Rosj Pina te Amsterdam, in het jaar 1958. Toen de gemeenteraad de gelden voor dit nieuwe gebouw voteerde was zij doordrongen van het gevoelen hiermede een ereschuld in te lossen.

Tenslotte moge ik U, mijnheer de burgemeester, een persoonlijk geschenk namens mijn echtgenote en namens mijzelf overhandigen én daarmede uitdrukking geven aan onze vreugde Uw gasten te zijn".

Wanneer wethouder de Roos op maandag 25 mei naar Amsterdam terugkeert, zal hij voor het gemeentebestuur als aandenken van de burgemeester van Tel Aviv een miniatuur marmeren gedenksteen meebrengen met twee versieringen in brons, één afbeeldende verschillende stadia uit de ontwikkeling van de stad en één met een opdracht aan het gemeentebestuur van Amsterdam, gesigneerd door burgemeester Chaïm Levanon en gedateerd Tel Aviv, mei 1959.

Als persoonlijk geschenk ontving Mr. de Roos het grote Jubileumsalbum van het vijftigjarige Tel Aviv met een persoonlijke opdracht van burgemeester Levanon, waarin deze onder meer schrijft:

„Moge dit album U een levendige herinnering in beelden schenken van dat, wat wij U hebben willen tonen van onze verrichtingen, zowel als van datgene waarin wij nog tekort geschoten zijn en waarvan wij hopen, dat het ons gegeven zal zijn dit alsnog tot stand te brengen".

In een gesprek, dat wij met Mr. de Roos in Tel Aviv mochten voeren, zeide deze ons onder meer:

De belangrijkste indruk, die mijn vrouw en ik van Israël meenemen. is wel. dat wij een volstrekt modern land hebben aangetroffen. terwijl wij door de ligging in het Midden Oosten eigenlijk iets anders hadden verwacht. Opvallend zijn de activiteit en de blijheid van de mensen en de bijzondere indruk, die de kinderen en de jeugd op ons gemaakt hebben.

Wij hebben gereisd van noord naar zuid, wij zijn overal ontvangen door de gemeentebesturen, zowel door de Christelijke Arabische burgemeester van Nazareth, als door de Mohammedaans Arabische burgemeester van Baka El Garbye, maar ook door de ex-Amsterdammer Chanoch Nenner, die burgemeester van Elat is. Wij waren diep onder de indruk van de herdenkingsplechtigheden te Jeruzalem aan de vooravond van de Onafhankelijkheidsdag en niet minder van de militaire parade te Tel Aviv op de dag zelf.

Er zijn bij de gemeentelijke problemen van Israëls steden en in het bijzonder van Tel Aviv veel overeenkomsten te constateren met die van Nederlandse gemeenten. Uiteraard heb ik mij in het bijzonder voor het onderwijs geïnteresseerd. de enkele scholen, die ik bezocht waren zeer doeltreffend en volgens de moderne principes ingericht en bewonderenswaardig vond ik, dat de behoeften van het onderwijs overal gelijke prioriteit met de huisvesting verleend wordt. En er zijn stellig een aantal lessen, die wij in Nederland van Israël leren kunnen.

Tel Aviv heeft het bezoek van Amsterdams waarnemend burgemeester op hoge prijs gesteld, Mr. de Roos heeft het een voorrecht geacht Amsterdam te Tel Aviv te mogen vertegenwoordigen.

Volksdemocratische leiders bezoeken Albanie

Belgrado. — Te Belgrado meent men te weten, dat er goede reden is om te geloven, dat de eerste secretaris van de Bulgaarse communistische partij, Todor Zivkof, en de Bulgaarse premier zich naar Tirana begeven hebben voor een ontmoeting met de Russische regeringsleider, Chroesjtsjef, die daar momenteel op bezoek is.

In Belgrado is de tekst gepubliceerd van een telegrafische groet, die de twee Bulgaarse leiders aan Tito zonden, toen zij over Joegoslavisch grondgebied vlogen. Enkele uren daarvoor had de officiële woordvoerder van het Joegoslavische ministerie van buitenlandse zaken meegedeeld, dat de regering te Belgrado gunstig had beschikt over speciale verzoeken voor het overvliegen van Joegoslavisch grondgebied door vliegtuigen afkomstig van **de meeste hoofdsteden der Europese** volksdemocratieën op weg naar Albanië.

Het wordt waarschijnlijk geacht, dat de Bulgaarse leiders niet de enige zijn van de kopstukken der Europese vazalstaten, die zich naar Chroesjtsjef in Albanië hebben begeven. Zoals bekend, bevindt de Oostduitse premier, Otto Grotewohl, zich reeds te Tirana.

Het schijnt, dat op het ogenblik te Tirana een belangrijke bijeenkomst wordt gehouden van de leiders van de landen van het pact van Warschau ter gelegenheid van het bezoek van Chroesjtsjef.

Hollandse Nieuwtjes

● Veertig jaren in de Catacomben gaat je niet in de koude kleren zitten. U behoeft hier echter niet te denken aan die van Valkenburg want de hr. A. v. Schutterhoef heeft 40 jaar gewerkt in de z.g. Catacombe van de Witte in den Haag. De laatste jaren was zijn taak aldaar kassier. Avontuurlijk is zijn leven niet geweest, één keer is hij de deur uitgezet en wel juli 1941, maar direct in mei 1945 kwam hij weer terug. Maar veertig jaar dienst in die Literaire Societeit is geen peuleschilletje. ● De N.S. is dik aan het studeren, aldus de president van de N.S., de hr ir J. Lohmann. Wat precies dat dikke inhoudt is niet bekend, wel echter het object van de studie: stations in de voorsteden.

Het probleem is echter niet zo eenvoudig, omdat een halte als Moerwijk in Den Haag voor de mensen aldaar wel gerieflijk is, verder is hij ook voordelig voor de Spoorwegen omdat er meer klanten komen, maar de mensen die haast hebben zijn er niet van gediend. Natuurlijk zouden stop- en sneltreinen een oplossing zijn maar dan krijgt men weer moeilijkheden met de baanvakcapaciteit. Afwachten dus. ● De VARA is van plan een goede daad te stellen en nu eens iemand te belonen die op het Culturele vlak veel gedaan heeft. 1000 gld. Heeft deze omroep opzij gelegd om de man of vrouw te belonen die het meest de kunst bevorderd heeft door het publiek en de kunst dichter bij elkaar te brengen. Daar zit muziek in.

● In Amsterdam haalt men soms rare dingen uit. Voor het Gerechtshof aldaar diende onlangs een unieke zaak, daar het iemand betrof die veroordeeld was op grond van een dagvaarding die niet bestond. De Barneveldse tandarts B. was door de Utrechtse politierechter bij verstek veroordeeld tot 50 gld. boete. B. had echter een bezwaarschrift ingesteld tegen de dagvaarding, die daarmee verviel. Het bezwaarschrift verdwaalde in een bureau, de rechtszaak ging gewoon door en B. werd veroordeeld. Over 14 dagen zal het Hof beslissen hoe men nu in deze nu verder zal handelen. ● De zangeres Anny Delorie die de hoofdrol vertolkt in de opera Orfeo heeft een hersenschudding en kan dus moeilijk nog optreden in de komende dagen. Zij sloeg onlangs met haar auto op de Afsluitdijk driemaal over de kop, de volgende dag trad ze nog op maar voelde zich toen onwel en nu is het rusten geblazen. ● Bij de bouw van het Provincie-huis van Zuid Holland heeft men blijkbaar te optimistisch de toekomst tegemoet gezien want nu blijkt dat men er nog 10 miljoen bij moet leggen indien men tenminste klaar wil komen. De totale onkosten worden nu begroot op 34 miljoen, maar dat mag ook wel voor zo'n provincie. ● In het huis van de Commissaris van de Gouverneur van Limburg werd onlangs de P.C. Hooftprijs uitgereikt aan de in Maastricht levende dichter Pierre Kemp. Na de plechtigheid had een ontvangst ten Gemeentehuize te Maastricht plaats waar men zich zeer verheugd toonde om deze dichter als stadgenoot te hebben. We kunnen het ons voorstellen. ● Een 38-jarige antiquair en een 50-jarige colporteur stonden onlangs voor de rechtbank in Arnhem omdat ze een aantal moeder-oversten bezwendeld hadden met een aanbevelingsbrief van een Arnhemse pastoor. Ze kregen voor die pastoor oude wierookvaatjes voor zijn kerk. Die spulletjes verkochten de twee oplichters voor d'r eigen maar ze hadden er zo weinig mee verdiend dat de officier van justitie onmiddelijke invrijheidsstelling vroeg en verkreeg. Het bezoeken van kloosters — overigens een zeer stichtende bezigheid — zal nu wel voorbij zijn voor de heren.

Post van de Bovenwinden

Een verslag aan de Caraibische Commissie

De bibliotheken hier konden mij niet helpen aan het rapport van de Voedsel- en Landbouw organisatie der Verenigde Naties (de F A O) aan de Caraïbische Commissie omtrent de huishoudelijke toestand in ons gebied. Dit rapport is uitgebracht door E. Haglund, een dame ook op de verschillende andere eilanden wel bekend.

Nu begrijpt iedereen, dat, wanneer men het Caraïbische gebied neemt met al zijn eilanden en stukken van het vaste land, men dan onder één naam veel van elkander verschillende delen samenvat. Ieder stuk heeft zijn eigen ontwikkelingsgraad; er is verschil van bestuur, van nationaliteit, van bevolking en toch heeft de voedingsorganisatie van de Verenigde Naties gelijk dit hele gebied als een soort eenheid op te vatten; want de een mag dan wat verder in ontwikkeling zijn dan de ander, allemaal hebben ze toch nog wat te leren omtrent huiselijke inrichting, voedselleer en familieleven.

Het hangt op honderden punten samen met ons dagelijks leven; onze gezondheid voeding, behuizing, de opvoeding, de positie van de vrouw, laten we het maar bij elkaar rapen als de nuttige dingen van de huisvrouw en de familie. De kunst om wat we al hebben, **zonder veel** verdere onkosten, op zo'n manier te gebruiken dat er een beter en gelukkiger leven uit ontstaat.

Een beter leven voor de gehele gemeenschap maar speciaal voor hen die door ondeskunde in slechtere levensomstandigheden zijn dan nodig is. Is dat ook niet het streven van ieder gouvernement?

Wij hebben het allemaal over welvaartspolitiek en dat is goed maar welvaart is niet zozeer dat ik morgen tweemaal zoveel verdien dan gisteren.

Ieder gezin dat meer verdient dan vroeger maar blijft steken in dezelfde rotte woningtoestand, in dezelfde onmogelijkheid om zich zelf te behelpen, in dezelfde minderwaardige voeding, heeft met zijn meerdere centen het nog niet veel verder gebracht in het „wel-varen".

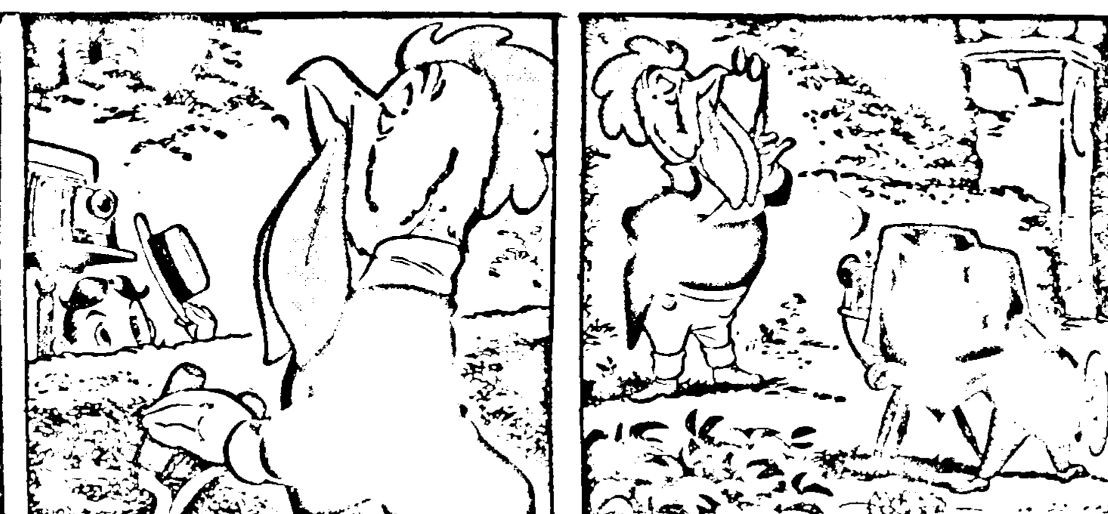
Daarom begrijpen we het ook dat de werkster van de FAO in de eerste plaats contact heeft gezocht met de verschillende gouvernementen en dat ze de glorieuse brandpunten van ons eigen gebied (zoals de universiteit van Porto Rico) tracht in te schakelen om locale krachten te trainen als sociale werksters, om de gezonde ideeën bij de bevolking te doen insijpelen. Juist de locale krachten zijn van grote betekenis omdat haar werk aan de plaatselijke behoefte moet aangepast zijn. Verblijdend is het daarom te zien dat onder de cursisten van 1950 te Porto Rico ook twee van de Nederlandse gebieden waren. Maar sinds dat jaar is er heel wat meer gebeurd. Ook op de Nederlandse eilanden zijn verschillende cursussen gegeven, waarbij we wel speciaal St. Maarten en St. Eustatius mogen noemen. Het slechtste is Bonaire er wel afgekomen waar door gebrek aan tijd niets terecht is gekomen van een werkcursus, hoewel dit eiland evenals al **onze** andere eilanden een verkenningsbezoek heeft gehad.

Het verslag gaat over een heel groot gebied en daarom kunnen we geen gedetailleerd verslag verwachten van onze Antillen toch wordt Saba nog genoemd met zijn slechte verbinding met de buitenwereld; slecht vervoer wordt trouwens aangegeven als een der redenen van het niet kunnen vooruit komen. Onze scholen worden genoemd als wel de beste in het hele gebied. Voeding, behuizing familieleven, alles krijgt zo zijn beurt en dat alles resulteert in een hoofdstuk met aanbevelingen voor de toekomst, waaruit blijkt dat ieder bestuur (hogere en lagere) een duidelijk plan voor ogen moet staan.

Wij hebben al heel wat: gezondheidsdienst, schoolwezen, volkswoningen, huishoudonderwijs maar het zou toch niet ondienstig zijn dat iedereen die op zo'n gebied werkzaam is, dit rapport eens nader bekijkt.

New York. — De wereldgezondheidsorganisatie heeft de begroting voor 1960 goedgekeurd. De begroting sluit met een bedrag van 16.918.000 dollar, waarvan 500.000 dollar bestemd is voor een internationaal program van medisch onderzoek.

3528 De fotograaf Kiekvogel liep met lichte tred langs de wegen. De sluiter die de grijsaard op zijn toestel had gezet, vervulde hem met nieuwe hoop. Doch zózeer had het leven deze man beproefd en geknakt, dat hij nauwelijks in het gelukken van een goede kiek kon geloven.

Toen hij dan ook langs een weelderig buiten liep bleef hij met een onzekere glimlach staan.

„Daar is een deftig persoon bezig met het knippen van de haag", prevelde hij. „Als ik nu hem eens knipte? Hij zou een goede klant zijn; precies wat die uitgever zoekt. Ik zal het proberen, hoewel ik haast zeker weet, dat hij mij te water zou werpen als hier water was".

De heer Kiekvogel trad voorwaarts en nam bevend zijn strohoed af. „Ik b-ben d-de fotograaf van het tijdschrift „Hocus' Magazijn", zo sprak hij. „Mag ik eh...... mag ik een opname van u maken?"

„Hocus Magazijn?" vroeg de ander, een wenkbrauw optrekkend. „Wat is dat voor een vlugschriftje?"

„Geen vlugschriftje", zei Kiekvogel snel. „Het is een gerenommeerde uitgave waar slechts gekroonde hoofden en beroemdheden in staan"

„Eh bien", hernam de heer, in wie de oplettende lezertjes zeker de markies de Cantecler herkend zullen hebben. „Dat kan geen kwaad dunkt me. Ge kunt een opname maken, wanneer ge er bij zet, dat ik het in het geheel niet met de huidige gang van zaken eens ben. Ik houd van krachtig en voortvarend aanpakken".

Met deze woorden stelde hij zich in een voordelige houding op — en de fotograaf haastte zich onder zijn doek om dit beeld vast te leggen.

Naar Sint Maarten per PJ - BCH

Als een vriend ontvangen in BARCELONA

Sportvliegen verschilt niet van verkeersvliegen

Door P. v. d. VOORT

De rij van eilanden van Trinidad in een noordelijk gerichte boog via St. Maarten ombuigend naar het Westen naar Puerto Rico is voor een „sportvlieger" fascinerend. Het weer is er meestal uitstekend, de afstanden zijn zo dat je het altijd wel haalt en de eilanden zelf zijn aantrekkelijk.

Mijn trip is dan ook een van de vele trips, door leden van de Aruba Flying Club gemaakt; nog enkele weken geleden is de gehele boog „bevlogen", maar dan in omgekeerde richting. Dg. S. McCormick Jr. vloog met zijn echtgenote, copilot en diens echtgenote linea recta van Curaçao naar Puerto Rico en vandaar via de eilanden terug naar Curaçao en Aruba. In Puerto Rico trof hij de Voorzitter van de club, F. H. Himes, met een door hem gekochte Piper-Tripacer, die hij overgevlogen had van Fort Lauderdale, Florida en die door de club zou worden aangekocht; ook de Tri Pacer vloog, via de eilanden naar Aruba.

Natuurlijk moet zo'n trip een beetje voorbereid worden; je stapt niet zo maar in een vliegtuig en gaat er van door. De kaarten worden bezien, afstanden gemeten en koersen uitgezet, de vliegvelden langs de route bestudeerd voor radiobakens, faciliteiten enz.; maar dat op zich zelf is al een prettige bezigheid; een goede voorbereiding is de helft van het plezier van het vliegen. Als je dan eenmaal vliegt, is het verder vrij eenvoudig; je zet het ding, eenmaal op hoogte, op koers en dan kom je er wel.

Plesman — Barcelona 300 mijl!

Vrijdag 15 mei startte ik van Plesman. Eerste ruk: Barcelona, een mijl of 300. De onvolprezen meteo had een keurig doorsneekaartje gemaakt van het weer op de route, precies wat de KLM'er krijgt die via Trinidad naar Paramaribo vliegt. De clearance via Air Traffic Control emigratie en douane gaat al even vlot. Toch zet die meteo kaars je iedere keer weer aan het denken over de uitdrukking „sportvlieger".

Er is geen verschil tussen „sport"-vliegen en verkeersvliegen. Verkeersvliegen gaat om het vervoeren van passagiers of lading tegen betaling: „sportvliegen" is ieder niet commercieel vliegen. Privé-vliegen (private flying) is dan ook de beste uitdrukking; maar „sportvliegen" is nu eenmaal zo ingeburgerd dat het er wel niet meer uit zal gaan: als maar begrepen wordt dat de „sportvlieger" heus niet zo een twee drie in het ding klimt en verdwijnt. Ja, verdwijnen, daar heeft hij metterdaad kans op als hij zo maar wegvliegt, zonder deugdelijke voorbereiding.

Maar de regels van het luchtverkeer dulden dat niet en de luchtvaart dienst ziet er streng op toe dat, wie als „privévlieger" gaat deelnemen aan het luchtverkeer, vliegt als luchtwaardig mens met een luchtwaardige kist volgens de regels die het luchtverkeer veilig moeten maken. Het idee dat je voor gek versleten wordt omdat je in een eenmotorig vliegtuig grote afstanden over water aflegt moest nu maar eens verdwijnen. De motoren en de vliegtuigen zelf zijn uitermate betrouwbaar geworden; er worden strenge bepalingen gemaakt omtrent een regelmatig onderhoud en een deugdelijke inspectie; de voorschriften omtrent de navigatie en radioapparatuur die je hebt mede te nemen worden streng nageleefd; en als je dan, als piloot, je zelf realiseert dat je zelf het grootste risico neemt voor je eigen nek — die iedereen toch wel graag zo lang mogelijk ongebroken op de romp houdt — nou, waar is dan het risico? Het is heel wat riskanter op de „dronken" uren op Aruba auto te rijden dan in een ruk van Aruba naar Puerto Rico te vliegen als het weerbericht je zegt dat je het doen kunt.

Drie uren boven zee.

We keren maar weer terug naar de start van Plesman; om 19 minuten over negen gingen de wielen van de grond; om 6 minuten voor half een wielen aan de grond in Barcelona; al die tijde tot 12 uur: alleen maar wolken en water. Af en toe een schip, regelmatig het gepraat van andere kisten in de radio; je „checkpoint" op die trip, de eenzame rots „Farallon Sentinela", midden in zee, een mijl of 80 noordoost van La Guaira, begroet je als een vriend.

Eigenlijk is vliegen, als je alleen gaat, een vrij vervelende bezigheid. Vliegen immers is de „art of non interference". Een vliegtuig is zo gemaakt (als het tenminste door zijn gebruikers niet al te erg mishandeld wordt) dat het, gehoor gevende aan de wetten van de traagheid, eenmaal in een bepaalde toestand gebracht, in die toestand blijft. Een vliegtuig wil vliegen, het vliegt beter dan welke piloot dan ook. De piloot doet niets anders dan controleren of het daarheen gaat waarheen hij het hebben wil. M.a.w.: eenmaal „boven", eenmaal op de hoogte die je hebt uitgekiend als de meest voordelige in verband met de windrichting er sterkte, blijft er niet veel anders te doen dan het kompasnaaldje in de gaten te houden en via radiopeilingen, regelmatig te kijken of het inderdaad klopt.

Ook dat kan in een „sportvliegtuig"; de navigatieinstrumenten voor kleinere vliegtuigen zijn natuurlijk niet die installaties die een Superconnie meevoert, maar relatief zijn zij even precies en betrouwbaar.

Een fascinerend schouwspel.

Terug komende op die drie uren boven water: het is vervelend, en toch is het fascinerend. De wolken zijn een steeds veranderlijk iets; je hebt ze in alle vormen en soorten en wat ik die dag tegen kwam waren net speelse schaapjes in de grote luchtwei, behalve dan de heiligheid, waarover straks.

Bovendien zijn wolken geen toevalligheden; even als alle dingen in de natuur, hebben zij een reden tot ontstaan; zij komen ergens vandaan, meestal komende van het land af. Zoals er een rij van eilanden ligt van Trinidad via Margarita, La Tortuga, de Roques, de Aves en de Benedenwindse Nederlandse Antillen, tot aan de noordelijke punt van Colombia, zo loopt er ook van Trinidad naar Barranquilla een wolkenrij in practisch Oost Westelijke richting. Boven bergachtige gedeelten (zoals langs de gehele kust van Venezuela vanaf Puerto Cabello) pakken wolken zich samen en torenen op; en als je dan rechts van je koers — je zit op zo'n 2300 meter, lekker fris — een regelmatige rij van „cumuli" (wolkenkastelen) ziet, welke ineens scherp afbreekt in het Oosten, nu dan weet je dat daar de kust is, en dat daar, waar die rij afbreekt, Cabo Codera is, waar de kust van Venezuela een diepe uitholling vertoont, aan het oostelijke einde waarvan Barcelona ligt. Geloof je het niet, neem een radiopeiling op het baken Chirimena, dat daar ligt en je zult het zien: het klopt.

Kompas en horloge onmisbaar.

Naast je kompas is je belangrijkste navigatieinstrument je horloge; de snelheid van je vliegtuig is bepaald, dat kun je tot op een paar mijl nauwkeurig uitrekenen. Je windkracht ken je — de meteo is efficient —, dus je weet je snelheid over de grond; de afstand is zo en zoveel, je snelheid is zo en zoveel, dus over zoveel uur moet je vriend, de Farallon Centinela links van je koers opduiken.

Inderdaad begroette hij mij — kenbaar aan witte kringen in het water waaruit dan een soort grote ronde dop uitsteekt — precies op tijd, maar, eilacie, rechts van mijn koers in plaats van links. Dat kompasnaaldje rechthouden is toch niet zo helemaal eenvoudig. Maar ik heb wel een mooie verontschuldiging: de „kom" in de kustlijn van Venezuela begon zich aan te dienen door een soort mis; het is geen echte mist, maar een heiigheid die uit de verte uitziet als een lichtgrijze diaphane muur; ik had wat naar het noorden gestuurd om te proberen er om heen te gaan. Niet dat dat soort heiigheid nu riskant is; maar, als je hoog zit, ben je verwend door een uitstekend zicht, — honderd mijl is bij lange na geen zeldzaamheid — en als je zicht van een mijl of veertig gaat inkrimpen tot een mijl of vijftien begin je al te mopperen. Vriend Sentinel Rock leerde mij echter dat ik onder die heiigheid door moest, dus liet ik de goede BCH maar rustigjes zakken. Voor alle zekerheid een peiling genomen op Barcelona (bij normaal goed zicht had ik de kust al lang moeten zien) en de koers gevolgd, die de peiling mij aanwees.

Kijk, dat is nu zo aardig van vliegen; ik had die koers nog geen minuut of vijf, al zakkende in de heiigheid gevlogen, of daar schuift onder mij een schip door, dat kennelijk naar Barcelona koesters en ongeveer evenwijdig met mijn koerslijn vaart. Altijd prettig als je aan nuchtere feiten kunt controleren wat je instrumenten je leren; vliegen maat een mens sceptisch en doet hem geloven wat hij ziet, niet wat hij wil zien.

Nog enkele minuten.

Vijf voor twaalf, locale tijd; Barcelona kan niet ver af meer zijn; ik zou er aan komen om kwart over twaalf volgens het bestek. Toch maar eens wat zuidelijker koers voorleggen, ik wil nu toch wel eens wat land zien, al dat water begint te vervelen.

Wel ben ik in de buurt, want de kleur van het water is anders; niet meer grijsgrauw, maar groenig geel, vuil water. Twaalf uur: ja, daar zijn ze, net twee grote zandplaten: de Islas de Piritu, net „Klein-Aruba" in het groot; en daar is de bocht naar het Noorden, waar Barcelona ligt. Contact met de toren is al opgenomen; er is geen verkeer, dus ik mag rustig naar binnen komen. Laat ik nu de eerste keer met veel te veel snelheid over de baan komen, zodat er niets anders opzit dan maar een keertje rond te gaan en dan de tweede keer bijna de verkeerde baan pikken. Kennelijk heeft dat gezwabber over water toch iets aan m'n benen gedaan. Afijn, de goede trouwe windzak wijst mij prompt op mijn vergissing, een schop tegen het roer naar rechts en ik ben precies voor de goede baan, waar de Tripacer PJ BCH zich netjes neervleit. De begroeting op Barcelona is als van oude vrienden: in februari ben ik er ook geweest en toevallig is er dezelfde „Creole" man voor de benzine, hetzelfde torenpersoneel enz. Formaliteiten zijn er practisch niet bij; alles is een en al hulpvaardigheid en wellevendheid. Het enige waarmee je moet oppassen zijn de Viscounts van LAV en Avensa, die bij het draaien op het platform je kist in de slipstroom kunnen zetten; maar ook dat wordt voorkomen door een strategische parkeerplaats en dan kunnen we ons gaan wijden aan een verdiende kop koffie en het water uit de lichtelijk wankelende benen schudden. Je leert van elke vlucht; de les van deze vlucht is dat drie uur lang boven water vliegen zonder landzicht voor een zondagsvlieger als ondergetekende toch nog zijn psychologische problemen met zich medebrengt. Laten we hopen: al doende leert men. Vervolgens: van Barcelona naar Trinidad.

(Wordt vervolgd)

Londen. — De echtgenote van de Britse filmacteur Michael Wilding is van plan haar juwelen, die anderhalf miljoen gulden waard zijn, te verkopen. In het afgelopen jaar hebben inbrekers verscheidene malen een bezoek aaan haar Londense flat gebracht, hetgeen haar nachtrust niet ten goede komt.

De eerste duitse officier bij de iNAVO staf in Denemarken wordt binnenkort in Kopenhagen verwacht. Het is de 44e lt. kolonel Oscar Hubert Dennhart, die de plaats van een am. officier als chef bij een van de afdelingen gaat innemen. Denhart diende in de tweede wereldoorlog bij de wehrmacht, eerst in Polen en Frankrijk en later aan het oostfront.

Berlijn. — Een rechtbank in West-Berlijn heeft een Amerikaan veroordeeld tot drie-en-een-half jaar gevangenisstraf. De Amerikaan, een zekere W.H. Starr, zou in september 1957 een vroegere medewerker van de westduitse geheime dienst van general Gehlen, Neugebauer, naar het oosten hebben ontvoerd.

—x—

Parijs. — In de buurt van Pau (Zuid-West-Frankrijk) is dinsdag een franse sergeant met zijn parachute blijven hangen aan de staart van het vliegtuig waarmee hij was opgestegen. Het duurde een half uur voor de andere inzittenden van het toestel hem een touw konden toewerpen waaraan hij zich kon optrekken. Nadat hij de parachute had losgemaakt zette hij zijn sprong voort en landde behouden op de begane grond.

Eric de Noorman - De verloren Viking

26—44 Zonder op of om te zien, slechts vervuld van de gedachte zo gauw mogelijk uit de buurt te komen van Yalah's wraakzuchtige horde, rennen Eric en Svein langs het kronkelende wildpaadje voort. „We maken een herrie als een troep wilde zwijnen", hijgt Svein Langtand, „maar ik hoor nog niets achter ons". „Ragnar zal proberen hen een andere kant op te sturen", geeft Eric jachtig ten antwoord. „Hopelijk lukt het hem en hebben ze zijn streek niet door".

Zwijgend gaat het voort, tot de Sakser eensklaps gedempt roept: „Hé, wacht es eventjes, we zouden hier ergens onze mannen ontmoeten, maar zie jij ze, zie ik ze". „Verderop natuurlijk", werkt Eric. Maar na een half uur hebben ze nog steeds niets van hun metgezellen ontdekt.

Hijgend staat de Noorman stil en luistert scherp. Uit de richting van het kamp klinkt vaag rumoer tot hen door, maar voor zover zij het beoordelen kunnen, worden zij nog steeds niet gevolgd. „Goeie, trouwe Ragnar", mompelt Eric. „Het is te hopen, dat ze geen argwaan koesteren, wan dan krijgt hij, wat ze ons hadden willen geven". „Ja, maar onze mannen", merkt Svein nuchter op. „Waar hangen die uit?"

Op hetzelfde moment heft Eric waarschuwend de hand op en beduidt de ander te luisteren. „Er is iemand in de buurt", zegt hij ademloos. „Achter ons!" Gespannen pogen zij de duisternis te doorboren.

In de diepe stilte luisteren zij naar de talloze geheimzinnige geluiden van het oerwoed. Hier en daar ritselt het in de struiken. En inmiddels sluipt een donkere gestalte, soepel en onhoorbaar als een panter, op hun schuilplaats toe.

Het spookpaard

Oorspronkelijk detective-verhaal door MARTIN MONS

53)

Hoofdinspecteur Perquin gaat voelen dat hij niet geluncht heeft en vindt, dat het nu zo langzamerhand wel eens tijd wordt te gaan zien hoe het met de jacht staat. Met een beetje geluk is de reebok ontkomen of hebben ze anders die bloederige historie al achter de rug. Hoewel, hij heeft nog geen hoorns gehoord, bedenkt hij. En die dingen dragen ver. Hij stijgt op en kijkt besluiteloos rond. Dan hoort hij heel vaag en heel ver hoorngeschal. Hij herkent de melodie. Het is dus zo ver, arme bliksem. Snel berekent hij, dat als hij nu niet te snel rijdt en een beetje geluk heeft, de curée ook al achter de rug kan zijn tegen de tijd dat hij zijn entree maakt. Pieter Auguste Perquin wendt zijn paard naar de kant, vanwaar de hoorns klinken en begeeft zich in een gemakkelijk drafje op weg.

„Daar hebben we de laatste," roept een van de jagers als hij hem ziet aankomen. En Joost Alland verwelkomt hem met een: „Waar kom jij in 's hemelsnaam vandaan? Ik heb je de hele dag niet gezien!"

„Och", zegt Pieter Auguste vaag.

En dan opeens klinkt scherp, nerveus Leontine Hangst's stem: „Hubert! Hubert is er niet! Claire, waar is Hubert?

Claire Hangst lacht schril: „Mijn lieve Leontine, hoe moet ik dat nu weten? Ik ben toch Hubert's kindermeisje niet? Doe toch niet zo schooljuffrouwerig. Ik heb hem voor 't laatst gezien, eens kijken...... O, o, zie toch eens, die Tamerlan, hij probeert alles alleen op te schrokken! Zijn hele muil zit vol bloed! Vol bloed zit zijn muil!"

Ze wijst naar de honden, die met moeite door de pikeurs in toom gehouden, telkens pogingen doen om elkaar de brokken van het hun toekomende deel afhandig te maken.

„Neen," zegt ze dan iets kalmer, „ik heb Hubert sinds het begin niet meer gezien, Leontine. Hij zal zo wel komen, hij moet de hoorns toch gehoord hebben."

„Je hebt Empereur veel te hard gereden," zegt haar schoonzuster met een misprijzend hoofdschudden, „hij druipt van het zweet. Het is te hopen, dat hij er geen slechte gevolgen van ondervindt. Voor een renpaard, zoals Empereur toch eigenlijk is, is een zo lange dag als deze abnormaal. Abnormaal en onzinnig. Als ik mijn zin had gehad, dan......"

„Ja, ja, dat weten we nu wel," zegt Claire Hangst ongeduldig. „Moeten we nu absoluut blijven wachten op Hubert? Laten we dan nog maar eens de hoorns...... misschien is hij de richting kwijt."

„Hubert de richting kwijt? Onmogelijk," decreteert Leontine.

Een van de jagers oppert de mogelijkheid van een ongeluk. En als Leontine Hangst dodelijk verschrikt haar gezicht naar hem toekeert, haast hij zich te verklaren, dat hij alleen maar heeft gedacht aan een heel klein ongelukje. Hangst's paard kan toch immers een pees hebben verrekt of zo, nietwaar? Het is best mogelijk, dat hij zich gedwongen ziet te lopen. Zoiets komt toch herhaaldelijk voor. Dan kan men er natuurlijk niet op rekenen hem voor laat in de avond thuis te zien. Tenzij het malheur reeds heel in het begin heeft plaats gehad en hij dadelijk is teruggekeerd naar Ter Weem.

„Neen," zegt Leontine Hangst heftig, „dat is onmogelijk. Als Huberts paard werkelijk iets was overkomen, dat hem had gedwongen terug te keren naar Ter Weem, dan zou hij eenvoudig een nieuw paard hebben laten zadelen. En teruggekeerd zijn. Dat had hem niet de minste moeite gekost. Hubert kent het terrein hier als zijn eigen huis. Neen, als er werkelijk iets is gebeurd, moet het zo ernstig zijn geweest, dat hij onmogelijk...... dat hij onmogelijk......" Ze keert zich naar Joost Alland en Pieter Auguste Perquin ziet hoe ze doodsbleek is en er op haar voorhoofd fijne zweetpareltjes staan. „Joost, we moeten iets doen."

„Iets doen, Leontine? Natuurlijk, als jij het nodig vindt. Maar zouden we niet liever wachten tot we zeker weten dat Hubert niet is teruggegaan naar Ter Weem? Hij zal het zelf niet prettig vinden als we zo hals over kop alles in rep en roer brengen, terwijl het achteraf geheel onnodig blijkt te zijn. Hubert is geen kleine jongen meer, dat moet je niet vergeten.

„Dat is het nu juist wat die goede Leontine altijd maar door wèl vergeet," zegt Claire Hangst en ze lacht schril en boosaardig.

Leontine Hangst keert haar melancholieke paardegezicht, dat een gekwelde uitdrukking draagt, naar haar schoonzuster. Ze wil iets antwoorden, maar opeens roept een andere stem, heftig, dringend:

„Neen, neen, niet wachten! Om Gods wil niet wachten! Misschien is het al te laat! Misschien......"

Pieter Auguste Perquin zwijgt verward. Was het werkelijk zijn stem, die daar zo onbeheerst, zo radeloos schreeuwde? Hij voelt zijn oren gloeien onder de vele verbaasde blikken waarvan hij opeens het middelpunt is.

„Neem mij niet kwalijk," mompelt hij verontschuldigend. „Maar werkelijk onmiddellijke actie is in dergelijke gevallen boven alles te verkiezen. Ik heb 't meegemaakt, waarin een tijdsverschil van een paar minuten van vitaal belang was. Ik zou willen voorstellen, dat diegenen onder de aanwezigen, die goed op de hoogte zijn van het terrein, al vast met zoeken beginnen. De rest van het gezelschap kan dan rechtstreeks terugkeren naar Ter Weem. Mocht mijnheer Hangst daar al zijn, dan zou ik willen verzoeken de grote klok te luiden, die is een paar uur ver te horen. In het tegenovergestelde geval kunnen ook nog mensen van Ter Weem uitgestuurd worden. Zij zouden verbandmiddelen en wat meer nodig zou mogen zijn, kunnen meenemen. O Ja, en een draagbaar. Of nog beter een brancard als die tenminste te krijgen is."

„Mijnheer Perquin, gelooft u dat, dat Hubert......"

„Ik geloof alleen maar freule, dat iemand, die een enkel of een been gebroken heeft, niet lopen kan. En zoiets kan bij een val makkelijk voorkomen. Doet u mij nu een genoegen en gaat u naar huis. En zorg, dat uw schoonzuster met u meegaat."

„Maar ik denk er niet aan naar huis te gaan voor dat Hubert......"

(Wordt vervolgd)

DE BRONNEN VAN DE DROOGTE

Belangrijke roman van de Spaanse priester-schrijver José Luis Martin Descalzo

Van een letterkundige medewerker

In maart 1957 verscheen in Spanje de roman: La frontera di Dios. De schrijver, José Luis Martin Descalzo, is een jonge priester van 27 jaar, die in Rome theologie en geschiedenis heeft gestudeerd, en daarna, terug in zijn land, een werkterrein in de zielzorg kreeg toegewezen. Hij had vroeger reeds enkele gedichten gepubliceerd, die de aandacht trokken. Met een kort verhaal: „Dialogen van vier dode mannen" won hij in 1953 de literatuurprijs Harranco. Twee jaar later verscheen zijn „Biecht van een pastoor", een werk, dat, hoewel in veel opzichten nog niet voldragen, onloochenbaar de ras-schrijver verraadt, die zijn weg zoekt. Dan, begin 1957, komt „Gods grens" uit. Het boek krijgt de hoogste literatuuronderscheiding, die Spanje kent, de premio Nadal. Zo'n ongekende aftrek vond de roman, dat hij in drie maanden tijds reeds aan zijn achtste druk toe was.

Verdient hij dat? Naar onze overtuiging: met alle stelligheid. Ondanks zijn primaire betekenis voor het Spaanse katholicisme, waarop hij wel een gedurfde indruk moet maken, grijpt deze roman hoog boven de nationale problematiek uit en omvat in een wijde visie de algemene geestelijke nood van de hedendaagse mensheid. Met één forse greep heeft de schrijver zich opgetrokken tot het niveau van de zeer groten. Men denkt aan Bernanos, Greene; het verhaal wekt herinneringen aan „Christus wordt weer gekruisigd" van Kazantzakis. Te veel nadruk op deze namen echter doet Descalzo onrecht. Zijn groot talent is echt en oorspronkelijk, zijn werkwijze zeer persoonlijk. Men heeft de indruk, dat hij gemakkelijk zijn gedachten neerschrijft vanuit een scherp observatievermogen en een eerlijke, diepe bewogenheid met de verdoolde mens. „Gods grens" — waarom die vreemde Nederlandse titel: „De bronnen van de droogte"? — is, naar onze mening, hoe moeilijk dit begrip ook te definiëren moge zijn, een katholieke roman in de ware zin van het woord. Bijzonder verhelderend lijkt ons in dit verband de korte, maar zeer substantiële brief aan de uitgever, vooraan in het boek. Van een priester, schrijft de auteur, verwacht men een „stichtelijk" boek. Maar stichten betekent grondvesten, bouwen. „Dat doen wij hier in Spanje met zware steenblokken en pijn-doende slagen van de houwenden; alleen rijpe personen kunnen dat doen. Mijn roman is zeer zeker opbouwend, maar hij werd gemaakt op deze aarde, die, pijnlijk genoeg, niet geschikt is voor onvolwassenen".

In deze laatste woorden ligt de sleutel van het boek. Genoemde brief-vooraf waarschuwt, dat Descalzo een roman heeft geschreven, geen handboek voor theologie en ook geen preek. Men zoeke geen stellingen, waar hij het leven zelf heeft willen vastleggen en verwachte geen theologische uitspraken, waar de personen van dit boek spreken zoals mensen nu eenmaal doen. De pastoors, die erin rondlopen, zijn niet hetzelfde als de kerk. Het zijn maar doodeenvoudige pastoors, die leven, lijden, sterven en later zullen verrijzen. Deze levensechtheid is de kracht van de roman. Juist daarom aanvaardt men zonder moeite de personen èn het verhaal, zelfs Renato, die wonderen doet en aan wie de duivel verschijnt. Door die waarheidsgetrouwe weergave van het werkelijke leven is Descalzo's roman een fellere en overtuigender aanklacht tegen de valse godsdienstigheid dan een geleerde en nog zo gedocumenteerde theologische verhandeling maar zou kunnen zijn.

De grondgedachte van de roman is het conflict tussen deugd en zonde, anders gezegd: tussen de ware godsdienstigheid, die de mens zijn juiste verhouding tot God doet zien in de principiële en consequente beleving van „Heer, Uw wil geschiede" en de valse, onvolwassen godsdienstigheid, een mengsel van utilitarisme en vrees, dat zich uit in een aantal formalistische, niet zelden magisch getinte praktijken, waarvan het eigen voordeel het hoofdmotief is.

In het Spaanse dorpje Torre heerst een grote droogte. Er is gebeden, men heeft processies gehouden naar het dorpskruis, het blijft droog. Dat neemt men God kwalijk. Langzaam groeit een stille haat. Op zekere dag ontdekt men, dat het kruis, waaromheen alle generaties van Torre zich steeds hadden verzameld, in drie stukken gebroken op de grond ligt. Had men dit uit wraakzucht gedaan of was het omgevallen door de last van de vele zonden van het dorp? Men gaat de droogte als een straf van God zien, die vergoed dient te worden. Daartoe achten de bewoners zichzelf echter onwaardig. Nu woont even buiten het dorp een jongeman, Renato, een vreemdeling, overwegwachter, die de naam heeft een heilige te zijn; in elk geval „praatte hij altijd heel gewoon met God." Die moest de zaak in orde maken. Op zijn gebed gaat het kruis vanzelf weer gaaf op de plaats staan. Het dorp is buiten zich zelf van geestdrift over dit wonder, echter „zonder ook maar iets te begrijpen". Renato zelf begrijpt evenmin, waarom God door zijn tussenkomst de mensen een teken wil geven. De droogte houdt aan. Men eist van Renato een nieuw wonder: regen. Hij weigert op goede gronden. De wonderen, die gebeuren, begrijpt men niet; het zijn nooit die, welke de mensen vragen. Tenslotte wordt de haat tegen Renato zo groot, dat men hem vermoordt. Dan begint het boven het dorp te regenen.

Het doel van de auteur is de „godsdienstige" misvattingen van de dorpelingen aan de kaak te stellen. Hun gedragingen zijn uiteraard geheel Spaans. Ondanks de opstand, de wraakzucht en de haat, die uit de vrees groeien is hun leven over het geheel toch bepaald door een zeker fatalisme, een gemakkelijke berusting in dood, lijden en straf.

Van een gelovend vertrouwen in Gods goedheid en liefde, van een nederige overgave aan Zijn voorzienigheid: geen spoor tenzij in een enkele vrouwenfiguur. Daartegenover verbeeldt de auteur de juiste houding, die van kinderen tegenover hun Vader, vooral in de persoon van de stervende oude pastoor Macario en in Renato. Zelfs de buurtpastoor don José Antonio blijft in het traditionele formalisme steken. De liefde, als kern van de godsdienst, heeft hij nog niet ontdekt.

„Het volk wil gelukkig zijn, al is het ten koste van God", zegt de oude pastoor tegen hem. „Als God zou zeggen, dat ze in de hel méér van Hem hielden, dan zouden alle mensen van godsdienst veranderen". En verder: „Het wonder is belangrijk voor de mensen, omdat ze er voordeel van hebben. Maar dat God aan ons denkt, als Hij wonderen doet, dat laat hen onverschillig."

Descalzo heeft met dit boek zeer hoog gegrepen. En in de roos geschoten. De stijl is fris en direct met een groot beeldend vermogen, de psychologie zuiver en reëel. Wij geloven in hem onmiskenbaar een natuurtalent te mogen zien, dat rijke beloften inhoudt.

De Nederlandse vertaling van dr. Jan Peters, die een vlotte indruk maakt, is uitgekomen bij de uitgeverij Foreholte te Voorhout.

JOSE LUIS MARTIN DESCALZO

Caraibisch Nieuws

—x—

Port of Spain: Texaco Trinidad Inc. heeft bekendgemaakt dat het een uitbreidingsplan heeft opgesteld dat Cf 34.000.000.— bedraagt. De maatschappij zal onder meer een fabriek bouwen waar aromatische petrochemische produkten zullen worden geproduceerd. Het nieuwe hoofdkantoor aan de grote verkeersweg naar San Fernando nadert zijn voltooiing. Cf 2.000.000.— werd hier besteed.

De werkzaamheden aan de wegen, het nieuwe Hilton-hotel, volkswoning projekten, waterwerken etc. heeft de werkeloosheid in Trinidad aanzienlijk verminderd.

—x—

Kingston. — Nu is bekend geworden dat Standard Oil of New Jersey (ESSO) haar plannen ten aanzien van de bouw van een olieraffinaderij heeft voltooid. De bouw van de raffinaderij zal plm. Cf 38.000.000.— bedragen en men schat de produktie op 26,000 vaten per dag. De raffinaderij krijgt geen monopolie en haar prijzen mogen niet hoger liggen dan de produkten die door andere maatschappijen worden geimporteerd.

De industrialisering van Jamaica gaat voort, ondanks de moeilijkheden welke de repeterende havenstakingen opleveren. Fairfield & Sons Ltd, een Canadese dekenfabriek zal haar fabriek van Ontario naar Kingston overplaatsen. Sheraton Corporation (Hotels) heeft vergunning gekregen om in het vroegere Knutsford Park — in het centrum van Kingston — een hotel te bouwen van 200 tweepersoonskamers, een zaal waar 1000 personen kunnen aanzitten, drie eetzalen en een zwembad. De kosten worden geschat op plm Cf 6.000.000. Op 1 juni zal met de bouw worden begonnen; men hoopt binnen 18 maanden de eerste gasten te kunnen ontvangen.

Asta president: Verkoop zon en strand

Kingston. — De American Society of Travel Agents (ASTA), waarbij de Antilliaanse reisbureaus zijn aangesloten, heeft tijdens de recente algemene vergadering in Bogota gewaarschuwd dat de autoriteiten en zakenlieden in alle Caraibische en West Indische eilanden de industrie slechts op volle toeren kunnen houden, door het bieden van lage invoerrechten en betere service.

De transportmogelijkheden naar Europa zullen groter en voordeliger worden, waardoor de trek van de Amerikaanse toeristen naar Europese landen beslist heviger zal worden. Men meent dat in de niet te verre toekomst de passagier voor $100.— naar Europa kan vliegen.

„De Caraibische eilanden hebben vele voordelen boven Europa, en daarom moeten wij onze uiterste best doen dit gebied van zonlicht en plezier aan de Amerikaanse vacantiegangers te verkopen," aldus de voorzitter van de ASTA, McGrath.

Een der grootste Amerikaanse advertentiebureau's McCann Erickson heeft een advertentie campagne ontworpen die het Caraibische gebied onder meer Amerikaanse aandacht zal brengen. De campagne kost Cf 400.000.— en zal worden betaald door de eilanden onderling, met inbegrip van de Antillen.

Oost Berlijn. — Een Oostduitse gerechtshof heeft de 66-jarige duitser Joachim Schmidt tot drie jaar dwangarbeid veroordeeld op beschuldiging van spionage voor de B.B.C.

DE WIJZIGINGEN TE LAKEN

Leopold gaat niet overijld verhuizen

(Van onze Brusselse korrespondent)

De conferentie van de vier bij president Eisenhower, de ruimte-aapjes van Cape Canaveral en het bezoek van Chroesjtsjef aan Enver Hodja hadden onlangs in de Brusselse avondkranten het hofincident naar de achtergrond gedrongen. Achter de zogenaamde koningskwestie is een punt gezet en de proefballonnetjes en gissingen van de buitenlandse persagentschappen verwekken geen noemenswaardige sensatie meer. In de meeste gevallen missen zij trouwens iedere ernstige grond. In gezaghebbende kringen logenstraft men in dat verband formeel het bericht als zou koning Leopold het paleis van Laken reeds verlaten hebben om zich definitief in de koninklijke villa te Ostende te vestigen. Aangaande de datum van koning Leopolds vertrek uit Laken is nog geen beslissing genomen. Naar een regeringswoordvoerder ons mededeelde, bestaat er overigens geen enkele reden waarom men dit vertrek overhaasten zou, zolang niet met zekerheid bekend is waar de koning zich met zijn gezin vestigen zal. Behalve over Laeken en het paleis te Brussel heeft het koninklijk huis de beschikking over de villa te Ostende, het kasteel Koninginnedal in de omgeving van Brussel en twee residenties in Wallonië. Koning Leopold bezit bovendien een villa te Graz in Oostenrijk.

De plannen om een nieuw paleis te bouwen, zijn definitief begraven, en ook Graz zou naar het oordeel der regering geen gelukkige formule zijn, omdat men iedere schijn van verbanning wil vermijden. De oplossing zou derhalve in België zelf moeten worden gezocht.

Maar uit de vele moglijkheden is de keus niet zo eenvoudig, omdat vrijwel geen enkele residentie erg geschikt is. Het kasteel Ciergnon is te groot en Koninginnedal is bouwvallig. De Euromarktministers, die er een paar jaar geleden hun werkvergaderingen hielden, hebben van hun verblijf reumatiek overgehouden. Hoe dan ook, het verlangen bestaat de kwestie in voor koning Leopold zo menselijk mogelijke voorwaarden en zonder overhaasting te regelen. Maar of men, zoals „Le Soir"" insinueert, het ten uitvoer leggen van 's konings verlangen uitstellen kan tot koning Boudewijn in het huwelijk treedt, is een andere kwestie.

Met begrijpelijke spanning keek men intussen uit naar het ogenblik, waarop koning Boudewijn zelf maandag jl. uit de V.S. te Brussel zou terugkeren. De koning, die op Melsbroek door prins Albert en prins Alexander, en niet door koning Leopold en prinses Liliane zou verwelkomd worden, zou met zijn escorte via de grote Brusselse lanen naar Laeken terugkeren.

Boudewijn heeft zich in de States ontpopt als een normale innemende jongeman, die met zijn glimlach en zijn humoristische replieken de Amerikaanse perslui kompleet wist te ontwapenen. Zijn kontakt met de New Yorkse journalisten, de brutaalste en vrijmoedigste ter wereld, zou een echte revelatie zijn geweest, maar het is zeer de vraag of de terugkeer op de koelere Belgische bodem met zijn constitutionele remmen en zijn strenge hofprotokollen de glimlach van de vorst niet zou doen bevriezen.

Verleden zondag heeft koning Boudewijn met zijn vader een lang transatlantisch gesprek gevoerd en koning Leopold heeft, naar verluidt, aan zijn zoon een dringende boodschap gezonden, waarin hij Boudewijn bezweert alles in het werk te stellen om maandag het Brussels publiek niet teleur te stellen. Voor de toekomst van de Belgische monarchie was deze tocht door Brussel wellicht van groot belang, want men zou er uit kunnen leren of het vorstenhuis de les van de jongste weken begrepen heeft, en of het de betrekkingen met de bevolking op een nieuw leest wenst te schoeien.

Ook in een ander opzicht wachtte men met ongeduld op Boudewijns terugkeer. Zoals men weet, heeft het socialistische Kamerlid Pierson aangekondigd de regering in de Kamer te zullen interpelleren over de omstandigheden, waarin de onderhandelingen met het Vatikaan over prins Alberts huwelijk hebben plaats gehad. De interpellatie zal waarschijnlijk dinsdag of woensdag plaats vinden. De socialistische interpellant, die zich intussen reeds in de vrije tribune van „Le Soir" in de kaart heeft laten kijken, schijnt het debat vooral op het juridische vlak te willen houden en in dat opzicht zijn zijn stellingen zwak. Nieuwe argumenten zijn er niet van te verwachten.

Het is echter wel waarschijnlijk, dat de regering, die in de afgelopen week over het prinselijk huwelijk in de beide landstalen zorgvuldig gezwegen heeft, definitief kleur bekennen zal; maar of ze veel meer dan een bevestiging kan brengen van de reeds vroeger aangekondigde beslissingen is niet erg waarschijnlijk. Het bericht van een persbureau over een kerkelijk huwelijk, dat te Brussel door Kardinaal Van Roey zou worden ingezegend, is te Mechelen met een krachtig dementi van de hand gewezen. Het enige voor de hand liggende middel om aan het Vatikaanse huwelijk te ontsnappen wil men dus blijkbaar niet benutten en achterdeurtjes om te Rome toch nog een civiel huwelijk binnen te smokkelen bestaan er nu eenmaal niet.

Kanunnik Onclin, professor aan de katholieke universiteit te Leuven en te Nijmegen en een internationaal erkende autoriteit op het gebied van het kanoniek recht, is in dat opzicht formeel. In Vatikaanstad, zo verklaarde ons prof. Onclin, heeft het kerkelijk huwelijk tegelijk ook een civiel karakter. Welnu, het is uitgesloten, dat de Paus de civiele waarde van het Vatikaanse huwelijk zou verzaken, omdat hij dan per slot van rekening een voor zijn staat onaanvaardbare daad zou stellen.

En des te minder is, dat denkbaar wijl de Paus van de Vatikaanse staat ook het staatshoofd is.

Afgezien nu van dit principiële standpunt doet het geval zich wel eens voor, dat bijvoorbeeld Nederlanders of Belgen te Rome kerkelijk in de echt worden verbonden na in hun land civiel te zijn gehuwd. Een dergelijke procedure is volgens prof. Onclin juridisch onzin, omdat er in werkelijkheid een dubbel huwelijk plaats gehad. Maar waar het, zoals in het geval van prins Albert en prinses Paola, om twee personen van verschillende nationaliteit en onderworpen aan verschillende huwelijkswetgeving gaat, zou een kerkelijk huwelijk te Rome, voorafgegaan door een civiele echtverbintenis te Brussel, bovendien nog uiterst gevaarlijk zijn, omdat het verschil van huwelijkswetgeving in beide landen aanleiding geven kan tot konflikten, welke voor beide kontrakterende partijen noodlottig kunnen zijn.

Oranjestad — Ook de Federation voetbalclub heeft nu een candidate aangewezen voor de verkiezing van een sportkoningin voor het komend jaar. Het is Maria Louise Rasmijn.

Uit Politierapporten

Oranjestad. — In de nacht van zaterdag op zondag werd ingebroken in de jeugdclub Essolito te Sint Nicolaas. Er worden bokshandschoenen, flessen limonade en een wandklok vermist.

In Oranjestad werd door twee mannen gevochten. Plaats van het strijdtoneel was een refresqueria. Een der mannen ging k.o. en werd met een flinke wond aan het achterhoofd opgenomen in het hospitaal. De dader nam de benen.

Via het San Pedro Hospitaal werd een man ter ontnuchtering ingesloten. Hij was in onzacht aanraking met de straat gekomen en liep daarbij een diepe wond onder het linkeroog op.

Een heer, die ruzie zocht met een dame, moest het duur bekopen. Hij had beter een andere tegenstander kunnen zoeken, want deze nam een pan kokend water en wierp het over de Don Juan heen. Hij liep brandwonden op aan hoofd en hals. Wel was hij vergevensgezind. Hij weigerde aangifte van een en ander te doen.

In aansluiting op ons bericht van gisteren terzake het verbranden van een vrouw op Sividivi, wordt gemeld dat de vrouw Marie Therese Lewin heet.

Zij was Haitiaanse de geboorte en gehuwd met Arubaan. De man schijnt nog gepoogd te hebben de vrouw te redden. Hij slaagde hier helaas niet in. Wel wist hij te voorkomen dat het huis in brand vloog.

Scheepvart: Er kwam 8 schepen binnen en er vertrokken er 9.

Burgerlijke Stand

Oranjestad. — Op 25 mei werd geboren: Cecilia Theresia, dochter van de heren mevrouw A. Payne-Leverock K Zeewijk 56 A. Op 25 mei Harold Francis, zoon van de heer en mevrouw F. H. Croes-Yarzagaray — Savaneta 40 en Girigorio Urbano, zoon van de heer en mevrouw V. Croes-Maduro — Sjaburuti 14.

Op 26 mei Glenda Robertina, dochter van de heer en mevrouw F. G. Gamarra-Laclé — Siribana 11 en Thomas Alexander, zoon van de heer en mevrouw T. A. Becker-Jacobs — Hospitaalwijk 6.

Op 27 mei Efigenio, zoon van de heer en mevrouw E. M. Paula-Bermudes — Emmastraat 16.

Op 28 mei Robert Luciano, zoon van de heer en mevrouw T. S. Farro-Tromp — Boegoeroei 7.

Op 29 mei Sabina Celio, dochter van de heer en mevrouw E. Charles-Richard — Grendaweg 5.

Op 30 mei Angela de Mercedes, dochter van de heer en mevrouw F. B. Windster-Renita — Koningstraat 46.

Op 31 mei Mario Demetrio, zoon van de heer en mevrouw S. Schwengle-Geerman — Savaneta 390.

Op 27 mei overleed Lucia Kock — Mahoema 52.

Tien Finalisten in Bridgetournooi

Oranjestad. — Nadat twee selektie-ronden werden gespeeld, zijn nu voor de eindwedstrijden voor het bridgekampioenschap van Aruba aangewezen: 1) de heer en mevr. Grooters, 2) de heren Tuin en Volmer, 3) de heer en mevr. De Meer, 4) de heer en mevr. Bosman, 5) de heren Van Ven en Rafferty, 6) de heer en mevr. Zonjee, 7) de dames Polling en Vos, 8) de heer en mevr. Kessel, 9) en 10) de dames Burhard en Tucker en de heren Vocks en Van Grinsven.

In de voorronden werden 11 tot en met 26 geklassificeerd:

11) de heren Bilderboek en Pappers 12) de dames Dijkhout, 13) de heren Schrage en Stenfert Kroeze, 14) de heer en mevr. Dijkhout, 15) de dame De Brouwer en Verbunt, 16) de heer en mevr. Van den Brink, 17) de dames Walker en Borbonus, 18) mevr Schendstok en de heer Rees, 19) de dames Kaptein en Rozenstraten, 20 de heer en mevr. Oudenaller, 21) de heren Hollander en Boumans, 22) mej Heilbron en de heer Van der Hilst 23) heren Bos en Peyster, 24) heren Lopez Henriquez en Thio, 25) de heer en mevr. De Wit, 26) de heer en mevr. Dekker.

Wedstrijdleider van deze kompetitie is de heer M. F. van Drie.

Montgomery gouverneur-generaal van Canada?

Volgens het Britse socialistische blad „Daily Herald" is veldmaarschalk Montgomery voorgedragen voor de post van gouverneur-generaal van Canada. Het blad meldt dat Monty de enige Brit is op de lijst van mogelijke opvolgers van Vincent Massey, die september a.s. met pensioen gaat. Montgomery heeft geweigerd commentaar op het bericht te leveren.

POLITIEBERICHT

Willemstad. — Gisteren om 8 uur werd assistentie gevraagd aan de Montesumaweg. Daar verklaarden 2 vrouwen last te hebben van de honden van 2 andere vrouwen die namelijk kippen zouden hebben opgevreten.

Bij onderzoek bleek dat beide partijen over honden beschikken waardoor alle partijen op z'n tijd last hadden. De politie heeft zich beperkt tot het opmaken van processen verbaal wegens niet betalen van honden belasting.

Willemstad. — Gisteren verzocht een vrouw assistentie, omdat haar buurmeisje van 10 jaar haar met water zou hebben gegooid. Het buurmeisje vertelde dat zij bij het naar buiten gooien van het afwaswater, de buurvrouw niet gezien had. Daar zij elkaar niet kunnen luchten zijn de gemoederen tot bedaren gebracht.

GERDA TUJEHUT geslaagd

Oranjestad — Uit Nederland werd bericht ontvangen dat Gerda Tujehut in Nijmegen slaagde voor het examen voor de akte van bekwaamheid als onderwijzeres. Gerda blijft nog in Nederland om door te gaan voor hoofdakte. Onze gelukwensen voor de geslaagde en haar ouders.

Geschenk voor CASA CUNA

Oranjestad — Het CCA heeft een deel van de zaalhuur, welke door de Arubaanse Onderwijs bond werd betaald voor de opvoering van het kindertoneelspel „Prinses Desiree" overgemaakt aan Casa Cuna.

Andere baten van deze uitvoeringen werden al eerder door de onderwijs bond aan deze instelling overgemaakt.

AGENDA ARUBA

Oranjestad. — Kantoor Amigoe. Toricellistraat 16. Tel.: 1233.
Dinsdag 2 juni 1959.
Bioscopen:
De Veer, 8.30 uur:
„HIGH TIDE AT NOON". Betta St. John, William Sylvester 18 jaar.
Rialto, 8.00 uur:
„CABARET TRAGICO". (Spaans) Kitty de Hoyos, Elsa Cardenas, Columba Dominguez 18 jaar.
Principal, 8.00 uur:
„THE VAMPIRE". John Beal, Coleen Gray 18 jaar.
Aurora, 7.30 uur:
„BATTLE STATIONS". John Lund, William Bendix Alle leeftijden.
Savaneta, 7.30 uur:
„VOODOO ISLANDS". Boris Karloff, Beverly Tyler Alle leeftijden.
Nachtdiensten Botica's:
Oranjestad: BOTICA ODUBER. Tel.: 1780.
~~San Nicolaas~~ BOTICA SAN LUCAS. Tel.: 5006.

Programma Filmliga

Oranjestad. — De Filmliga brengt deze maand: zaterdag 6 juni de humoristische film „Mon Oncle", van Jacques Tati. In het voorprogramma de „Faimily of Man".

Op donderdag 18 juni een Russische kleurenfilm met Nederlandse onderschriften „De een-en-veertigste".

Bern. — De arbeidsvrede die reeds 22 jaar in de Zwitserse metaal- en machine-industrie bestaat is voor een nieuwe periode van vijf jaar gevestigd door een overeenkomst tussen werkgevers- en werknemersorganisaties waarbij de duur van de werkweek van 46 op 45 uur wordt gebracht. Het uurloon wordt met 2,2 procent verhoogd. Overwerk wordt met 25 procent extra betaald. Met ingang van volgend jaar is er een vakantie van minstens twaalf dagen (tegen zes dagen thans). Staking en uitsluiting zijn uitgesloten.

GIANTS winnen met 11–2 van MILWAUKEE

CLEVELAND verliest van DETROIT

American League:

Paul Foytack pitchte gistermiddag een five-hitter tegen de Cleveland Indians en de Detroit Tigers wonnen met 3—1. Edie Yost (10) sloeg een homerun voor de Tigers. Foytack's record is nu (3—6). Gary Bell was de verliezende pitcher, hij heeft een record van (4—4).

Linescore:

Cleveland	010 000 000 -	1	5	0
Detroit	000 110 10- -	3	5	0

De pitching van Bud Daley en de hitting van Joe de Maestri gaven de Kansas City Athletics gisteravond een 3—1 overwinning op de Chicago White Sox. De Maestri (3) sloeg een homerun voor de Athletics. Winnende pitcher was Daley (4—3) en verliezer Moore (1—3).

Linescore:

Kansas City	000 020 100 -	3	9	0
Chicago	000 100 000 -	1	7	0

De stand in de American League is thans:

Cleveland	25	18	-
Chicago	25	20	1
Baltimore	25	21	1½
Kansas City	21	21	3½
Detroit	21	23	4½
New York	19	23	5½
Washington	21	26	6
Boston	19	24	6

Wedstrijden van vandaag in de American League:

Washington in Cleveland Ramos (5—5) tegen Grant (3—1).

Baltimore in Chicago Wilhelm (7—0) tegen Shaw (4—1).

New York in Detroit Maas (3—2) tegen Mossi (3—2).

Boston in Kansas City Sullivon (2—3) tegen Herbert (4—3).

National League.

De San Francisco Gians hielden gisteravond een „batting-fiesta" in Milwaukee tegen pitchers Joey Jay en Juan Pizarro, sloegen 14-hits en scoorden 11 runs voor eeen 11—2 overwinning op de Milwaukee Braves. De winnende pitcher was Sam Jones (5—5) en de verliezer Joey Jay (2—4).

Linescore:

San Fran.	006 000 140 -	11	14	0
Milwaukee	000 002 000 -	2	8	1

De stand in de National League:

Milwaukee	28	17	-
San Francisco	27	19	1½
Pittsburgh	24	21	4
Los Angeles	25	23	4½
Chicago	23	24	6
Cincinnati	21	25	7½
St. Louis	18	26	9½
Philadelphia	17	28	11

Wedstrijden van vandaag in de National League:

San Francisco in Milwaukee Sanford (6—5) tegen Willey (2—1).

Los Angeles in Cincinnati Drysdale (5—4) tegen Lawrence (3—5).

Chicago in Philadelphia Hillman (3—3) tegen Owens (3—3).

St. Louis in Pittsburgh McDaniel (3—7) tegen Daniels (3—2).

In Pittsburgh word ook de wedstrijd St. Louis-Pittsburgh van 30 april uitgespeeld met Mizell (6—1) tegen Haddix (3—3).

Ook in de National League worden alle wedstrijden des avonds gespeeld.

Port of Spain: — De voorzitter van de Caraibische Tourist Associatie, Mr. R. Benitez Carle meent dat touristen voor 1970 meer dan een miljard gulden zullen besteden in deze eilanden. Carle, in een artikel in „Caribbean Quarterly" wekt de regeringen van de Caraibische gebieden op meer te investeren in de touristen industrie. „Voor iedere dollar die een regering uitgeeft om deze industrie te verbeteren, krijgt zij er vijf terug". De Amerikaanse touristen geven plm. 20 miljard dollars per jaar uit in het buitenland.

NEW YORKSE BEURS

New Iork. — De New Yorkse effectenbeurs kon gistermorgen tot een nieuw hoogtepunt stijgen en de aanhoudende winstnemingen werd vlot opgenomen.

Rond het middaguur hadden koersstijgingen tot 1 pt. de overhand. In de namiddag was de stemming onregelmatig hoger doch tegen slot namen de winstnemingen in omvang tot en de markt sloot gedrukt. Het aantal verhandelde fondsen bedroeg 1194 waarvan hoger 411, lager 559 en onveranderd 224.

De aandelenomzet bedroeg 2.730.000, de obligatieomzet dlrs 5.140.000. De koersen waren:

American tel and tel (n. aand.) 83 3/8
Anaconda copper 65 1/2
Bethlehem steel 52 1/8
Dupont de nemours 258
General electric 82 1/2
General motors 51 1/4
International tel and tel 39
Royal Dutch 44 1/8
Shell oil 86 1/2
Standard oil of New Yersey 52
U. S. steel 95 5/8
Canadian pacific 30
International nickel 93 1/2
Royal Dutch American Shares 72 b
K L M 34 1/4
Aluminium comp 90 7/8
Dow Jones 643.51.

SPORTBERICHTEN

La Jolla, Californië. — Voor de vijfde achtereenvolgende maal heeft de Argentijn Pancho Gonzales de officieuze titel van wereldkampioen der tennisprofs veroverd. In de laatste partij van het tournooi te La Jolla versloeg hij zijn tegenstander de Australiër Lewis Hoad met 6-3, 15-13.

AUTOMOBILISME

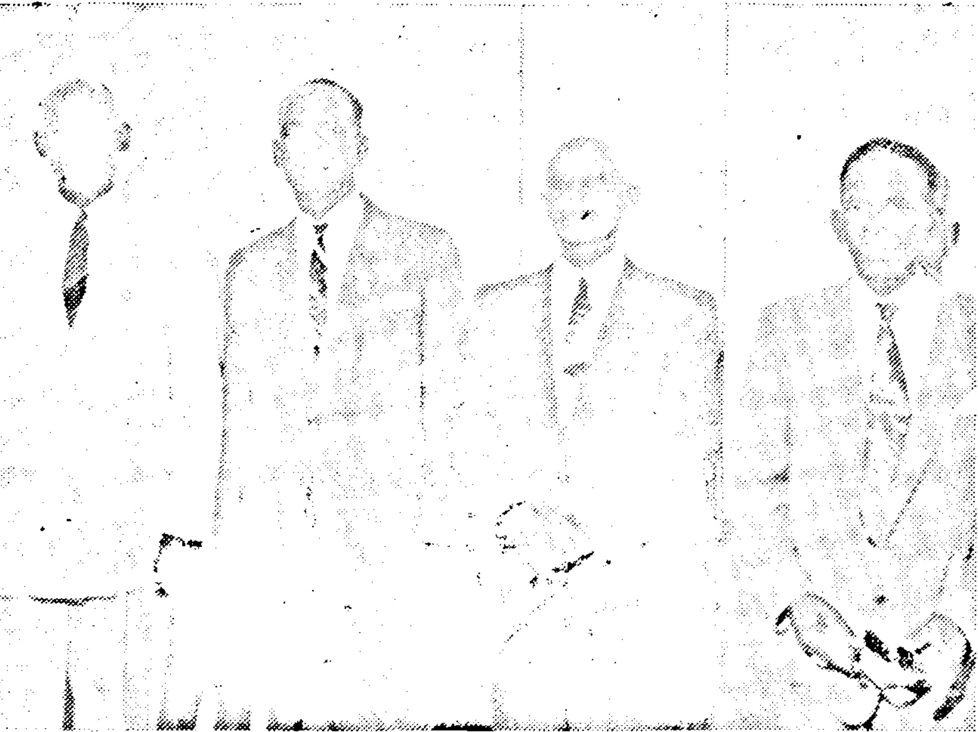
Indianapolis. — Rodger Wajd heeft met zijn zege in de grote prijs van Indianapolis 80 gulden per afgelegde mijl verdiend. Na zijn overwinning in deze race over 5000 mijl kreeg de vroegere oorlogsvlieger een prijs van 106.850 dollar of wel ongeveer 400.000 gulden in ontvangst te nemen.

Nieuws in het kort

Kaapstad. — De Raad van de Zuid-afrikaanse Academie voor Wetenschap en Kunst heeft bij gelegenheid van het vijftigjarig bestaansfeest van de unie een erepenning toegekend aan professor Modest Lauwerijs en professor Emiel Hullebroeck, beiden uit Vlaanderen geboortig, voor hetgeen zij hebben bijgedragen aan de Zuidafrikaanse cultuur en de betrekkingen tussen de unie en de stamlanden.

—x—

Helsinki. — In Porkkala in Zuid-Finland wordt 1 juni een internationale jeugdkolonie geopend waar jonge mensen boven de vijftien jaar in de zomermaanden onderricht worden in taal en kunsthandwerk en aan sport en landarbeid doen. Deze zomer zijn er o.a. deelnemers uit Nederland.

In de afgelopen week herdachten de heren Coster, Schoop, Martina en Hermanus het feit dat zij 25 jaar in dienst zijn bij de Dok Mij. Parera. Hier zien wij de jubilarissen tussen de bloemen.

Meningsverschillen tussen FOKKER en Braziliaanse Luchtmacht

Schiphol. — De direktie van de N.V. Kon. Nederlandse Vliegtuigenfabriek Fokker deelt mede, dat ernstige meningsverschillen zijn gerezen tussen Fokker Industria Aeronautica S.A. te Rio de Janeiro (Fokker-Rio) en het Braziliaanse ministerie van luchtvaart over de interpretatie van het bestaande kontrakt, dat voorziet in de levering van vliegtuigen aan de Braziliaanse luchtmacht.

Tengevolge van deze moeilijkheden heeft Fokker-Rio zich wegens gebrek aan voldoende financiële middelen verplicht gezien de produktie van de bedoelde vliegtuigen stop te zetten, terwijl een zg. konkordaat is aangevraagd, hetgeen neerkomt op een verzoek om surseance van betaling. De beslissing over de aanvraag zal een dezer dagen vallen.

De ontwikkeling der situatie bij Fokker-Rio zal afhangen van het resultaat der verdere onderhandelingen met de Braziliaanse autoriteiten. Nadere berichten terzake zijn vooralsnog niet in Nederland ontvangen.

De fabriek, die gevestigd is op Galeao Airport bij Rio de Janeiro, wordt gesloten, waardoor ruim 700 personeelsleden zonder werk komen. Exploitatie zou niet langer mogelijk zijn, omdat het Braziliaanse ministerie voor luchtvaart tot nu toe niet haar verplichting tot betaling van honderd miljoen cruzeiros is nagekomen.

De moeilijkheden tussen Fokker-Rio en de Braziliaanse autoriteiten in het bizonder ten aanzien van het ministerie voor luchtvaart, dateren van maart van dit jaar en handelden voornamelijk over betalingen en uitvoering van het kontrakt voor de bouw van lesvliegtuigen voor de luchtmacht.

Ongeveer zes jaar geleden hebben Fokker-Rio en de Braziliaanse luchtmacht een kontrakt getekend voor de levering van twee maal honderd lesvliegtuigen in verschillende types. Fokker heeft bijna honderd toestellen afgeleverd en was op zijn afleveringsschema voor, hetgeen door de luchtmacht zou zijn bestreden.

VOLGENS DE LOURDES TIMES:

Binnen enkele maanden andere taak voor SELWYN LLOYD

Génève. — Volgens Britse bronnen te Génève is er geen sprake van, dat minister van buitenlandse zaken Selwyn Lloyd zou aftreden. De leden van de Britse delegatie wilden inmiddels geen enkel kommentaar geven op persberichten uit Londen volgens welke de mogelijkheid bestaat, dat Lloyd een andere funktie krijgt.

Er is op Lloyd in de vier jaren, dat hij als minister van buitenlandse zaken is opgetreden, nogal eens kritiek geoefend, maar niettemin, aldus zegt men, wordt hij beschouwd als de best toegeruste van de leiders der westelijke alliantie voor het proces der onderhandelingen, dat tot een topconferentie zou moeten leiden.

Veel opzien is gebaard door een artikel van de politieke korrespondent in de Londense „Times" van maandag, waarin op een aanstaand aftreden van Selwyn Lloyd als minister van buitenlandse zaken wordt gezinspeeld. Dit artikel droeg de volgende koppen: „De plannen van de premier met mr Selwyn Lloyd", „Verlichting van de ambtstaak", „Mogelijke overplaatsing nog verscheidene maanden in het verschiet".

De aanhef ervan luidde als volgt: „We mogen veilig aannemen, dat mr Macmillan onlangs mr Selwyn Lloyd vaderlijk bij de arm heeft gepakt, hem terzijde heeft genomen en uit het hart met hem gesproken heeft. Noem het een persoonlijk advies van een leider aan een gewaardeerd medewerker, of de eerste onmiskenbare aanwijzing over de plannen van de premier, wanneer hem na de algemene verkiezingen gevraagd zou worden een nieuw kabinet samen te stellen — dat maakt geen verschil. Lloyd heeft laten weten, dat het, in deze benarde tijden, welletjes is op het Foreign Office."

De korrespondent herinnert er aan, dat de last van het ministerschap ook de gezondheid van Ernest Bevan en van Sir Anthony Eden aantastte. Verdcrop schrijft hij echter, dat de overplaatsing van Lloyd naar een andere post klaarblijkelijk nog verscheidene maanden op zich zal laten wachten.

Het blad „Tribune de Génève" gaf maandag kommentaar op het artikel in de Londense „Times" onder de kop: „Manoeuvre tegen Lloyd?" en schreef, dat het bericht, ervan afgezien of het bevestigd of tegengesproken wordt, noodzakelijkerwijze het verloop van de conferentie van Génève en de voortgang naar een eventuele topconferentie zou beinvloeden. Het blad meent, dat het bericht van de „Times" onder de huidige omstandigheden niet door de Britse regering geinspireerd kan zijn.

Linkse Socialisten vormen regering in SINGAPORE

Singapore. — De linkse volksaktiepartij, die, zoals gemeld 43 van de 51 zetels heeft behaald bij de parlementsverkiezingen in Singapore, zal vrijdag een nieuwe regering vormen.

De Britse gouverneur Sir William Goode heeft beloofd, acht leden van de partij, die om politieke redenen gevangen waren gezet, vrij te laten.

De leider van de volksaktiepartij, Lee Kuan Yew, had tegen de gouverneur gezegd, dat hij een regering zou vormen als de gevangen genomen leden van de partij in vrijheid zouden worden gesteld.

De nieuwe regering zal de eerste zijn, die op basis van vrije verkiezingen aan het bewind zal komen.

INDONESIE ...

(Vervolg van pag. 1)

Djakarta. — Het voorstel van president Soekarno om terug te keren tot de revolutionaire grondwet van 1945 heeft ook bij de derde en laatste stemming niet de vereiste tweederde meerderheid behaald.

De derde stemming, die in tegenstelling tot de vorige openbaar was, leverde 263 stemmen voor en 203 stemmen tegen het voorstel tot grondwetswijziging op. Bij de eerste stemming ontbraken er voor het behalen van een tweederde meerderheid 47 stemmen, bij de tweede stemming 48 en bij deze laatste stemming 49.

Politieke waarnemers zijn van mening, dat, gezien het zeer eensgezinde verzet van de mohammedaanse partijen tegen het voorstel, het niet waarschijnlijk is, dat president Soekarno of het leger er toe zullen overgaan, de grondwetgevende vergadering te ontbinden.

Wel achten zij het mogelijk, dat de president bij dekreet de grondwetgevende vergadering zal fuseren met het volkscongres, dat, onder het systeem van zijn geleide democratie, in Indonesië het hoogste konstitutionele college zou zijn.

—x—

Lydda. — In juli begint men met de aanleg van een nieuwe rolbaan op het vliegveld Lydda in Israel die voor de modernste straalvliegtuigen geschikt is. De baan wordt 2700 meter lang en 50 meter breed. Op Lydda is ook een systeem voor landing op instrumenten in werking gesteld waardoor de piloot automatisch gemeld wordt of bij op de juiste koers binnenkomt.

Te Argenteuil in België wordt ook dit jaar weer het Muziekconcours 'Koningin Elisabeth' gehouden. Reeds wisten twaalf deelnemers de finale te bereiken.

Koning BOUDEWIJN door jubelend BRUSSEL ontvangen

Brussel — Koning Boudewijn van België is maandagmiddag uit de V.S. in Brussel teruggekeerd.

Hij werd op het vliegveld verwelkomd door leden van het Belgisch koningshuis, de Belgische regering, verschillende hoge ambtenaren en de voorzitters van de beide kamers van het parlement.

Glimlachend daalde de koning de trap van het vliegtuig af onder aanhoudend gejuich van de menigte en het spelen van het volkslied. Eerst omhelsde de koning zijn vader, koning Leopold, daarna prinses Uliane, koningin Elisabeth, de prinsen Albert en Alexander en de prinsesjes Maria-Christina en Prinses Maria-Esmeralda. Terwijl koning Leopold zich met zijn familie onderhield deden de talloze fotografen en cineasten hun werk. Nadat de koning de bemanning van het vliegtuig had bedankt werd de vorst begroet door de vooraanstaande personen en hofdignitarissen die naar de luchthaven waren gekomen.

Tenslotte stapte de koning in een grote open auto voor een tocht door de straten in het hart van Brussel op weg naar het paleis te Laeken. Zodra de koninklijke auto de landingsbaan had verlaten verbrak de menigte luid gejuich het politiekordon en gooide men bloemen in de auto die geheel tot stilstand werd gebracht. De wfeeste van de politieagenten die in drie auto's achter de stoet reden, verlieten deze auto's en slaagden er met behulp van leden van de rijkswacht in de auto van de koning vrij te maken. De volgende 600 meter verderde de auto zeer traag tot de autoweg bereikt werd en de koninklijke auto normaal haar weg kon vervolgen.

Amsterdamse Beurs

Amsterdam. — Hieronder volgt de Amsterdamse Beurs met een enigszins gewijzigde koerslijst, welke wijziging met ingang vn heden gehandhaafd zal blijven.

Bij kalme handel waren de internationale waarden vandaag een weinig in reactie als gevolg van de zeer grote koersstijgingen van gisteren. Scheepvaarten vrijwel onveranderd en van de Cultures waren Deli wederom vast en een paar gulden boven de slotkoers van gisteren. HVA en Amsterdam rubber aan de koopzijde. Staatsfondsen doorelkaar gemakkelijk.

Kon olie 166.50
Unilever 609 3/4
Philips 673 3/4
Philips pref 262 1/2
A K U 374 5/8
Scheepvaart unie 141 3/8
K N S M 154 3/8
K P M 134 1/2
Ned handelmij 229 1/2
Nat handelsbank 154
H V A 154 7/8
Amsterdam rubber 93 1/2
Deli mij 180.75
3 pct Nederl '47 92 5/8
H A L 167 7/8
Walvisvaart 122
Amsterdamse bank 295
H B U cert 240
Billiton 2e 243
Overz gas 254
Borsumij 64
Lindeteves 135
Rotterd bank 270
Curacaose h mij 172
W. M. Muller 334
K L M 131
Hoogovens 140
Nievelt goudriaan 128
Excelsior 112
Ant. brouwerij niet genoteerd
Rott Lloyd 145
Stokvis R S 144 1/2
Lening Ned Ant 100 1/2
Bank Ned gem 4 1/2% '58/59 100
Bank Ned gem 5 1/4% 1957 11 3/4
Bank Ned gem 5 1/4% 1958 105 1/2
4 1/4% Ned 1959 98

ANP-CBS Beursindices 2/6

Intern concerns	446.86
Industrie	221.29
Scheepvaart	156.80
Banken	169.72
Indon fondsen	127.74
Algemeen	305.81

ATHENE verwacht Russisch plan

Athene. — In diplomatieke kringen te Athene verwacht men, dat de Russische eerste minister Chroesjtsjef alvorens Tirana te verlaten konkrete voorstellen zal doen voor een Balkan-conferentie, welke ten doel zou hebben het creëren van een kernwapen vrije zonde in dat deel van Europa.

Men merkt in dezelfde kringen op dat in Albanië reeds twee en in Bulgarije drie lanceerplaatsen voor geleide projektielen, die atoomladingen kunnen bevatten, zijn opgericht door de Russen.

Maarschalk Peng te Hoeai, minister van defensie van het communistische China, heeft vanmorgen Tirana om zijn „goodwill"-reis door communistische landen te vervolgen.

Internationaal Oliecongres in NEW YORK

Het ATOOM zal de OLIE niet nutteloos maken

New York. — Vijfduizend vertegenwoordigers van de olie-industrie, mannen van de wetenschap en ingenieurs uit 48 landen wonen het vijfde wereld-oliecongres bij, dat in New York is geopend en tot vrijdag, 5 juni zal duren.

Het voornaamste doel van het congres is een bespreking van 300 wetenschappelijke en operationele rapporten, die zijn samengesteld door leidende figuren uit de olie-industrie. Voor de eerste maal zal een wereldcongres de toepassing van atoomenergie in de olie-industrie in beschouwing nemen. Vele der rapporten op dit gebied betreffen het gebruikmaken van bestraling voor de produktie van betere olieprodukten.

Commissies in 36 landen hebben twee jaar lang gewerkt aan de voorbereidingen van dit congres. Rusland heeft zich echter de vorige maand teruggetrokken, in verband met de reprociteitsmaatregel der Amerikaanse regering, waarbij voor de Russen een reisverbod werd ingesteld in bepaald Amerikaanse gebieden. Niettemin zullen er vijf Russen aan het congres deelnemen. Vier hiervan zijn Amerikaanse onderdanen, die in dienst zijn van de Desser industries te Dallas, in Texas, terwijl de vijfde uit Rusland komt, doch individueel, en niet als regeringsvertegenwoordiger voor het congres heeft ingeschreven.

Uit Frankrijk komt het grootste aantal deelnemers, nl. 342. Dan volgt Engeland met 365, en vervolgens West-Duitsland met 7 deelnemers.

Voorzitter van het congres zal zijn de president-commissaris van het American Petroleum Institute en president van de Shell Oil Company, H. S. M. Burns.

New York. — Aardolie, die op het ogenblik nog zeer overvloedig is, zal weldra „het zwarte goud" worden en er zullen enorme investeringen nodig zijn om de zeer grote hoeveelheden te produceren, waaraan de wereld binnen twintig jaar behoefte zal hebben.

Dit is de optimistische boodschap, welke de statistici der olieindustrie voorlegden aan het wereldoliecongres, dat maandag te New York is begonnen.

De deskundigen vrezen konkurrentie van kernenergie niet. Het atoom zal olie, slechts op zeer lange termijn, nutteloos mak, voor de produktie van elektriciteit, een produktie, waarvoor op het ogenblik slechts twee a drie procent van de in de wereld verbruikte olie wordt gebruikt.

Al deze voorspellingen zijn met voldoening door de afgevaardigden ontvangen, die verontrust worden door de huidige overvloedigheid van olie, met name die uit Texas, waar de produktie beperkt moest worden tot tien dagen per maand.

Op de eerste congresdag hebben Duitse en Franse deelnemers technische rapporten ingediend over de vorderingen, die gemaakt zijn bij het ontwerpen van motoren, die een groot aantal brandstoffen kunnen gebruiken.

Een ingenieur van de „Esso Research and Engineering" heeft een uiteenzetting gegeven van de pogingen van zijn maatschappij om de kostprijs van super-benzine te verlagen. Een nieuw „itomarisation"-procédé zou de prijs per barrel met 5 à 10 cents per graad van het octaancijfer kunnen verlagen.

In een ander rapport wordt medegedeeld, dat er waarschijnlijk aardolie aanwezig is in de sliklagen van de Golf van Batabano van zuidwest-Cuba.

—x—

Brussel. — In 1958 is ongeveer een op zestig Belgen het slachtoffer geworden van een verkeersongeluk. In vijf jaar tijds is het aantal verkeersslachtoffers met vijftig procent vermeerderd, dat van de ter plaatse gestorvenen met twintig procent (respectievelijk 158.000 en 984 op een bevolking van negen miljoen). Vooral is het aantal getrofen voetgangers groter geworden.

—x—

Helsinki. — In Finland wordt per 1 juli a.s. een verordening voor de luchtbescherming van kracht waarbij regelen voor organisatie en werking van de op te bouwen organen en voor de bouw van schuilplaatsen worden gegeven.